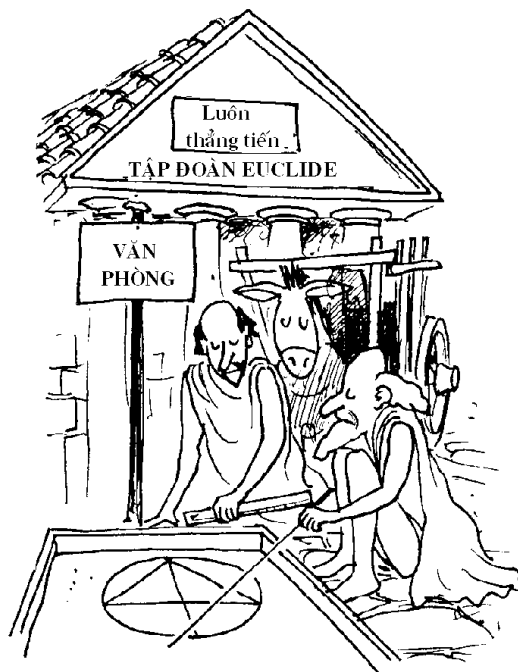

NHỮNG CUỘC PHIÊU LỮU CỦA ANSELME LANTURLU

THẾ GIỚI HÌNH HỌC

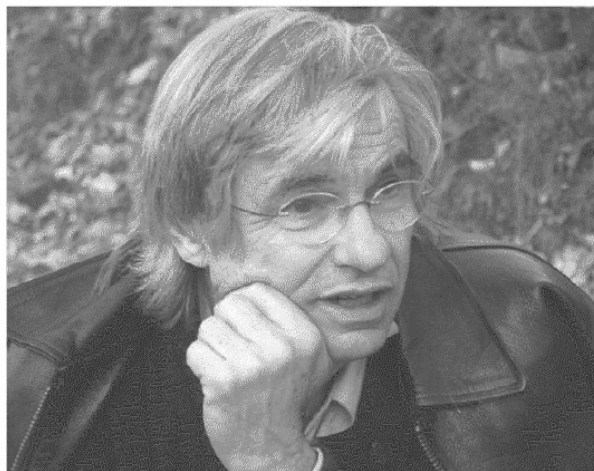
Jean-Pierre Petit

Tri thức không biên giới

Thành lập theo Luật Hiệp hội 1901
Villa Jean-Christophe, 206 đường Montagnère, 84120, Pháp

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

Jean-Pierre Petit, chủ tịch hiệp hội : Từng phụ trách nghiên cứu tại Trung tâm Nghiên cứu Khoa học Quốc gia Pháp (CNRS), chuyên gia nghiên cứu vũ trụ, người sáng lập ra một thể loại truyện tranh mới : truyện tranh khoa học. Năm 2005, ông đã quyết định đưa hơn 20 tác phẩm của mình lên mạng và cho phép người xem tải miễn phí từ trang web của ông. Ông cũng là người thành lập hiệp hội Tri thức không biên giới, hoạt động phi lợi nhuận vì mục đích phổ biến các kiến thức khoa học kỹ thuật đi khắp thế giới. Từ những nguồn đóng góp tự nguyện, năm 2006, Hiệp hội trích ra 150 euros trả cho mỗi dịch giả (bao gồm cả phí chuyển tiền). Mỗi ngày đều có rất nhiều người tham gia dịch, góp phần làm tăng số lượng các tập truyện được dịch (năm 2005, truyện đã được dịch ra 18 thứ tiếng, có cả tiếng Lào và tiếng Ruanda).

Các giáo viên có thể tải truyện về dưới dạng tập tin PDF, sử dụng toàn bộ hoặc một phần tác phẩm để phục vụ cho việc giảng dạy nếu đó là hoạt động phi lợi nhuận. Truyện cũng có thể được đưa vào thư viện địa phương, thư viện các trường phổ thông và đại học dưới dạng sách in hoặc lưu trên mạng nội bộ.

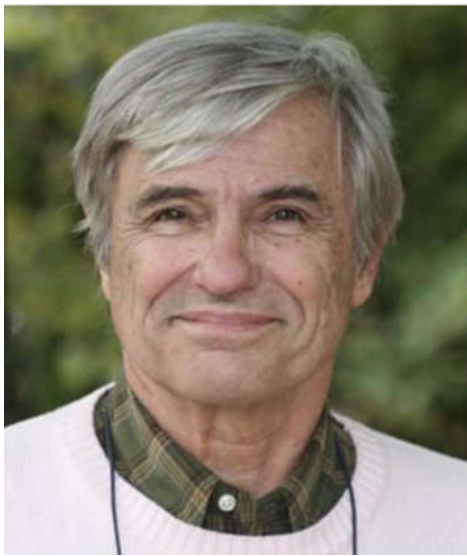
Tác giả cũng đã bắt đầu viết những tập truyện đơn giản dễ hiểu hơn (dành cho lứa tuổi 12), bổ sung cho bộ truyện hiện có. Ngoài ra hiệp hội cũng đang chuẩn bị để cho ra đời các tập truyện « nói » dành cho người không biết chữ và truyện « song ngữ » giúp người đọc học tiếng nước ngoài từ tiếng mẹ đẻ.

Hiệp hội vẫn đang không ngừng tìm kiếm các dịch giả có kiến thức về lĩnh vực khoa học kỹ thuật để có thể chuyển ngữ các tập truyện sang ngôn ngữ mẹ đẻ của họ một cách chính xác nhất.

Hiệp hội cũng rất mong nhận được sự đóng góp của mọi người (dưới dạng ngân phiếu chuyển cho Hiệp hội Savoir sans Frontières). Phần lớn nguồn tài chính của hiệp hội vào năm 2006 được dùng để chi trả cho công tác dịch thuật

Kiến thức không biên giới

Hiệp hội phi lợi nhuận được thành lập vào năm 2005 và do hai nhà khoa học người Pháp quản lý. Mục đích: phổ biến kiến thức khoa học bằng cách sử dụng ban nhạc được vẽ qua các tệp PDF có thể tải xuống miễn phí. Năm 2020: 565 bản dịch sang 40 ngôn ngữ đã đạt được. Với hơn 500.000 lượt tải xuống.

Jean-Pierre Petit

Gilles d'Agostini

Hiệp hội là hoàn toàn tự nguyện. Số tiền quyên góp hoàn toàn cho các dịch giả.

Để đóng góp, hãy sử dụng nút PayPal trên trang chủ:

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

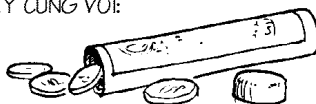
KHUYẾN CÁO

ĐÂY KHÔNG LÀ MỘT HIỆP ƯỚC, CŨNG KHÔNG PHẢI LÀ BÀI GIẢNG,

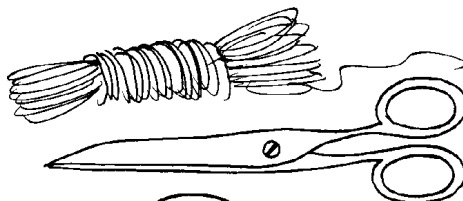
ĐÂY CHỈ LÀ CÂU CHUYỆN VỀ ANH CHÀNG ANGELME LANTURLU & CHUYẾN DU HÀNH CỦA ANH ĐẾN XỨ SỞ HÌNH HỌC.

CÁC BẠN NÊN ĐỌC CÂU CHUYỆN NÀY CÙNG VỚI:

* ĐẦU TIÊN LÀ VỚI THUỐC ASPIRIN

* MỘT CUỘN DÂY

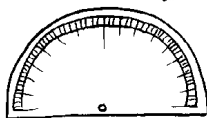

* MỘT CÁI KÉO

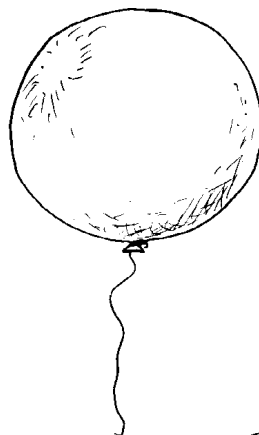
* BĂNG DÍNH

* MỘT CÂY THUỐC ĐO ĐỘ

* VÀ MỘT QUẢ BÓNG XINH XINH

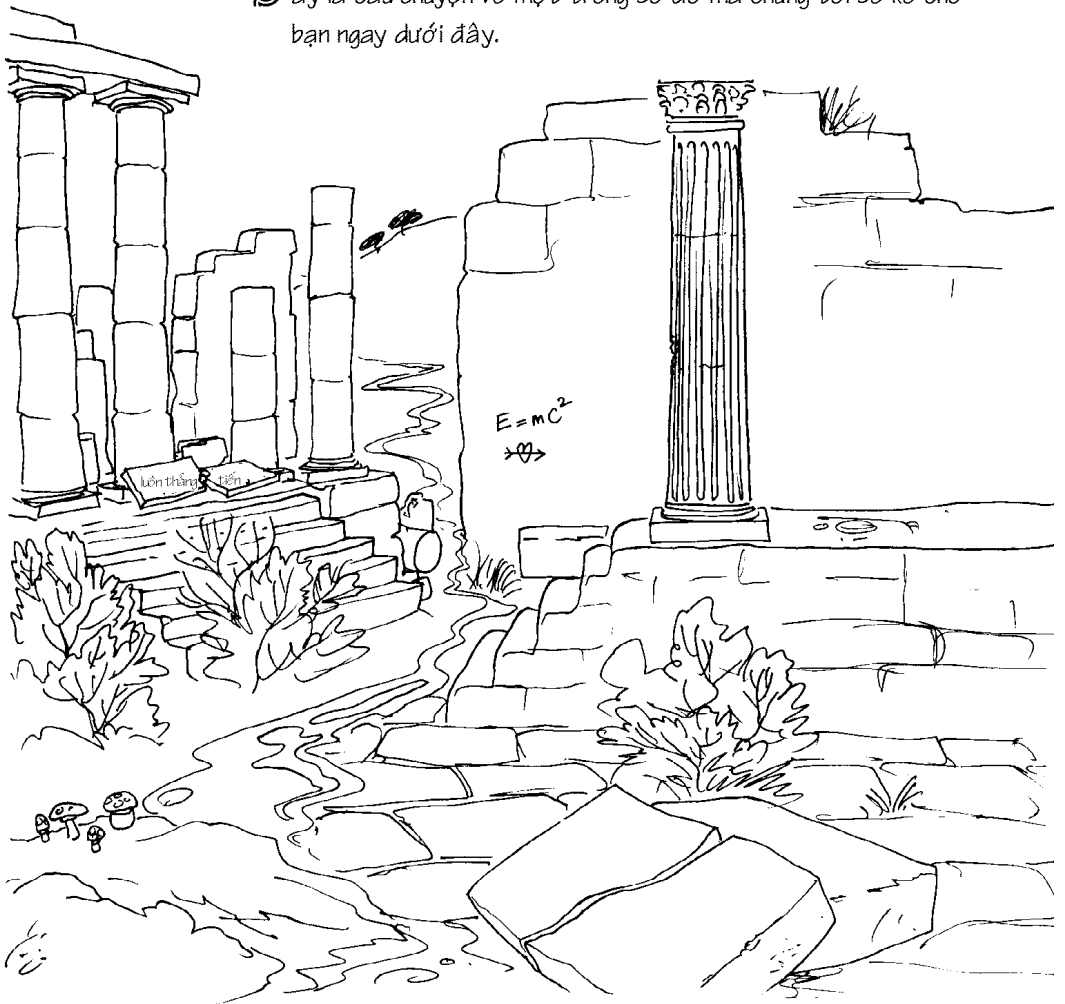
THẬT TRÒN ...

Tập đoàn Euclide ra đời tại Alexandrie (Ai Cập) vào thế kỷ thứ III trước Công nguyên. Trong 2200 năm qua, tập đoàn làm ăn rất phát đạt. Sản phẩm của họ được đánh giá cao, khách hàng cũng rất tín nhiệm và trung thành.

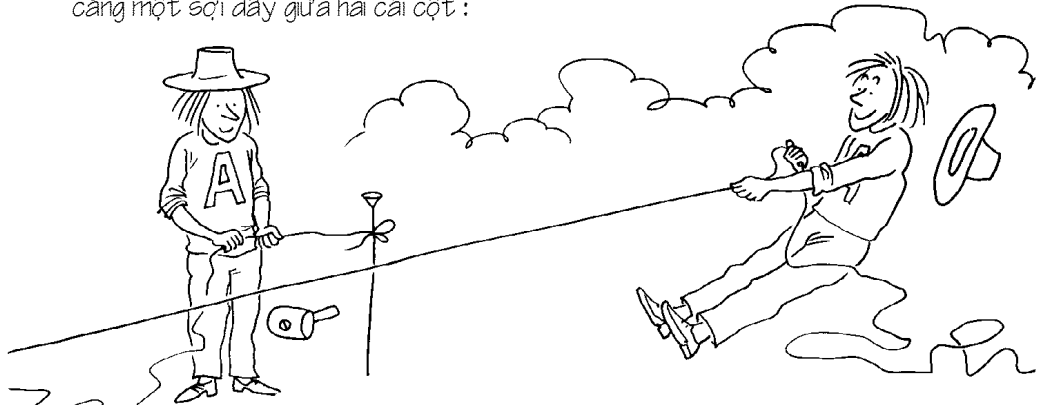
Tế nhưng, càng ngày thị hiếu khách hàng càng thay đổi, một số người ngày xưa trung thành vô điều kiện với nhãn hiệu, sau những trải nghiệm, đã tự hỏi: "Euclide, đây có phải thứ tốt nhất thế gian và dành cho tất cả mọi người hay không?"

Đây là câu chuyện về một trong số đó mà chúng tôi sẽ kể cho bạn ngay dưới đây.

MỞ ĐẦU : một ngày nọ, Anselme Lanturiu quyết định

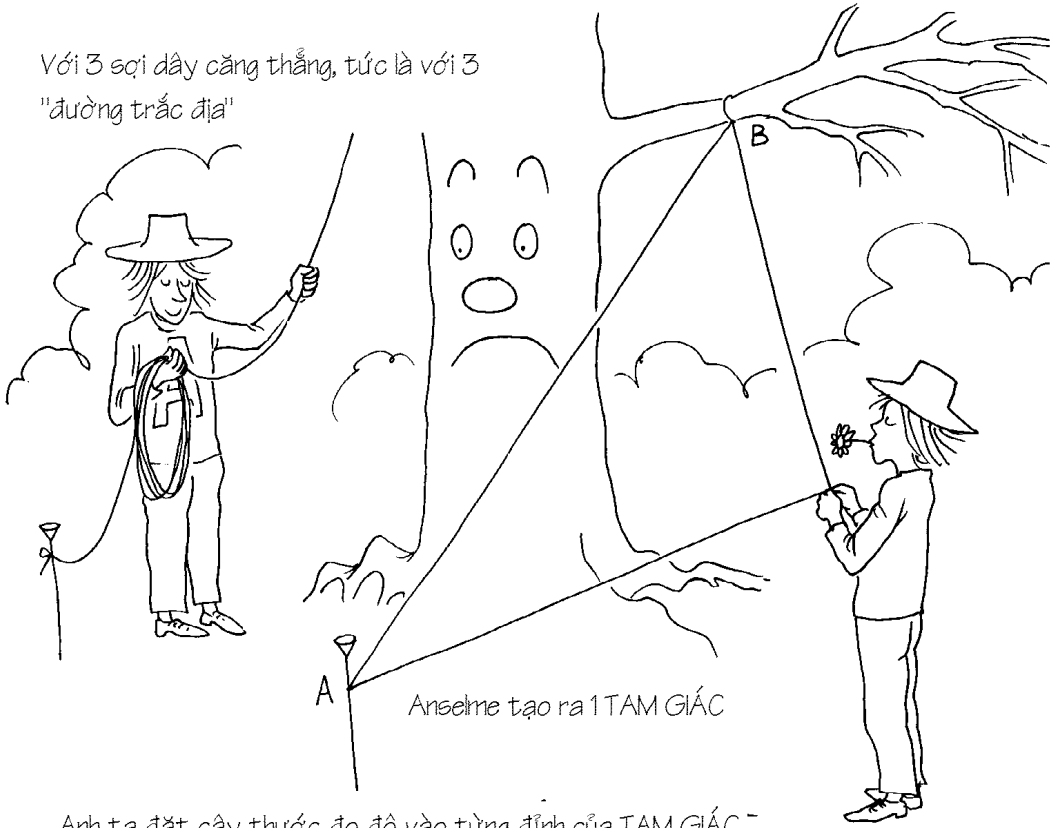
căng một sợi dây giữa hai cái cột :

Trong ngôn ngữ bác học, chúng ta gọi nó là "đường trắc địa".

Với 3 sợi dây căng thẳng, tức là với 3 "đường thẳng địa"

Anh ta đặt cây thước đo độ vào từng đỉnh của TAM GIÁC - để đo các góc \hat{A} , \hat{B} , \hat{C} , ...

... rồi cộng chúng lại với nhau

Theo định lý nổi tiếng của tập đoàn Euclide, tổng này sẽ có giá trị bằng 180°

À há ...

$$\hat{A} + \hat{B} + \hat{C} = 180^\circ \text{ Euklide}$$

Tế giới Anselme đang sống hết sức mập mờ đến nỗi người ta có thể hỉ nhảm sang mũi người khác.

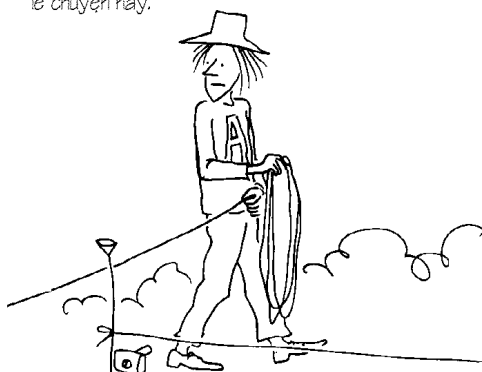
Anselme đi mãi, ...
... đi mãi,

Thế nhưng, không biết bạn có để ý không, có những ngày mà mọi chuyện trở nên đảo lộn.

Sợi dây vẫn còn đó, Anseime quyết định làm cho ra lẽ chuyện này.

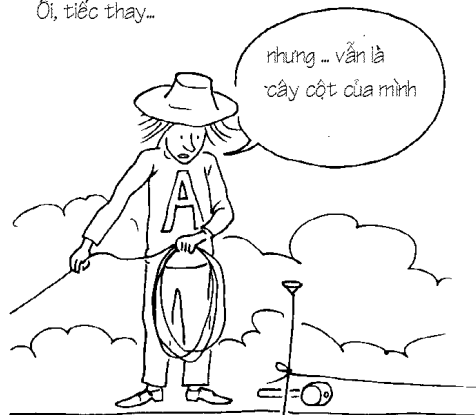

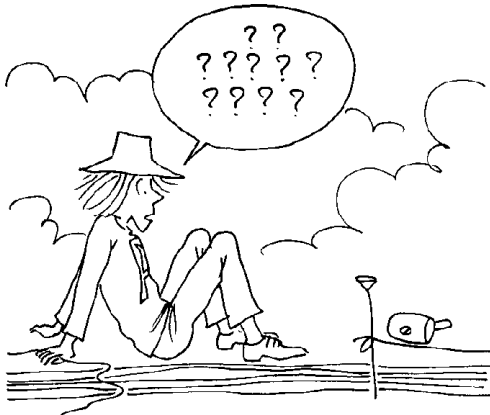
Ôi, tiếc thay...

vì thế, anh ta vẫn tiếp tục căng dây, tiến **THẮNG VỀ TRƯỚC** và lòng đầy thắc mắc.

ĐƯỜNG THẮNG của Anseime hóa ra lại khép kín!

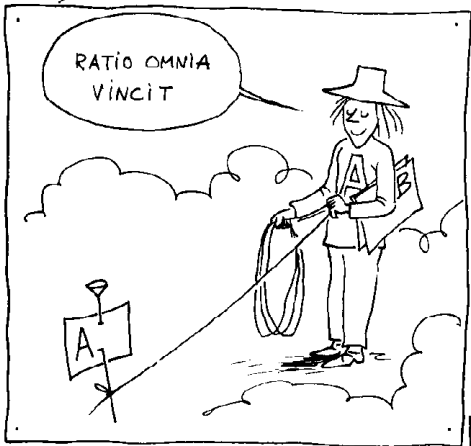

Hãy thử xem định lý của nhà Euclide nào! Tôi sẽ kéo 3 "đường trắc địa" có chiều dài bằng nhau để tạo thành TAM GIÁC với 3 góc phải đều có số đo là 60° ; tổng của chúng phải là 180° . Tờ hướng dẫn đã ghi vậy!

sau đó, ta sẽ xem sao

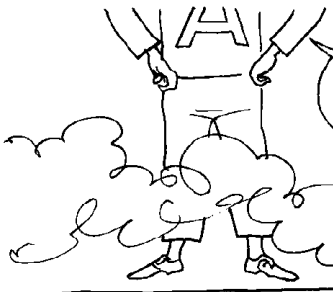

Ồi, khoa học thật tuyệt diệu

Tổng của chúng chắc hẳn phải lớn hơn 180° .

Hừm, rõ ràng mình đã đặt thước sắt đất và kiểm tra các sợi dây sao cho thật thẳng.

À, tập đoàn Euclide phải không? Tôi gặp chút phiền toái với dụng cụ của quý vị đây!

Anh vui lòng đợi tí, tôi sẽ chuyển cho bộ phận kỹ thuật!

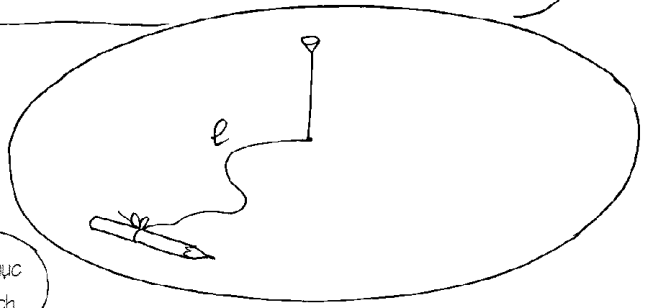
Sao cơ, phiền toái với các tam giác à?
Lạ thật! À, sao ông không thử mấy cái đường tròn của chúng tôi, khách hàng của chúng tôi đang rất hài lòng đấy!

... đường tròn là một tập hợp các điểm cách đều một điểm cố định một khoảng cách!

Ông nói gì ạ, chu vi $2\pi r$, diện tích πr^2 , vâng tôi ghi lại rồi.

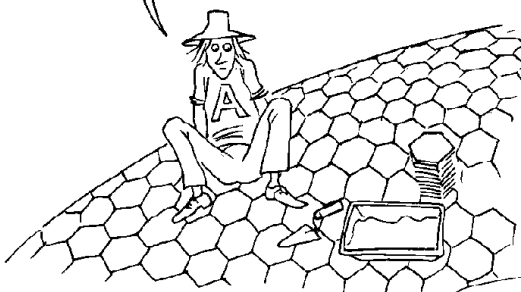
hân hạnh phục vụ quý khách

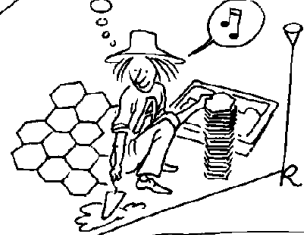
Để đo diện tích, hãy dùng gạch men Euclide. Để đo chu vi, không sản phẩm nào trên thị trường qua mặt lưới Euclide. Sự hài lòng của quý khách là mẫu quảng cáo tốt nhất của chúng tôi.

Khởi đầu tốt đây, mình vẫn còn gạch men

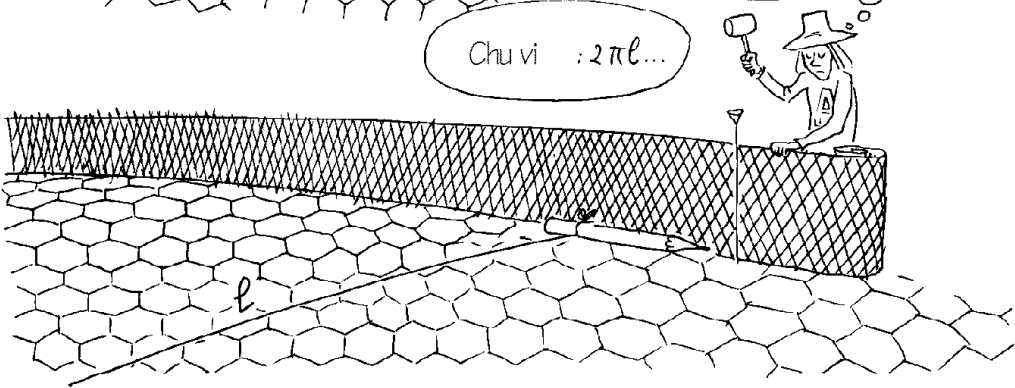
diện tích πl^2

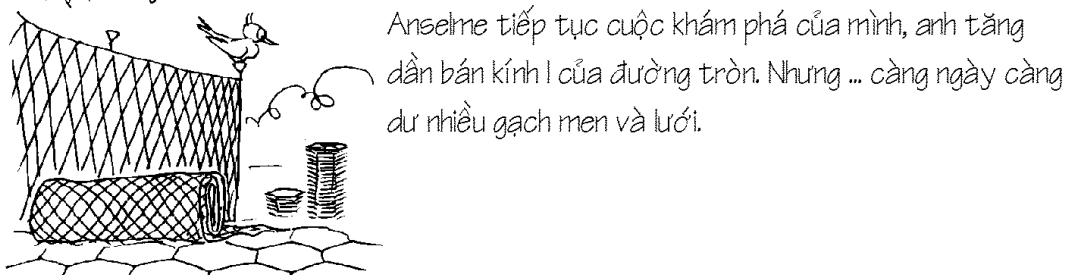
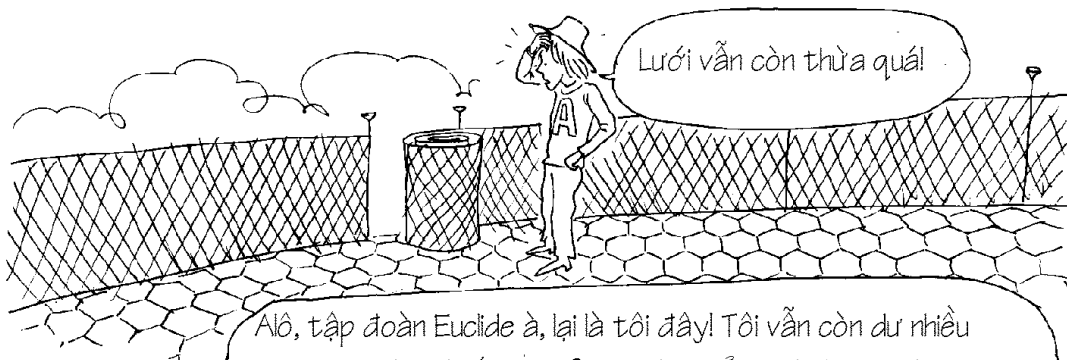

Ở đây thật ngăn nắp, đẹp đẽ, sang trọng, yên tĩnh và trữ tình

Mình sẽ đo chu vi bằng tấm lưới của họ

Chu vi : $2\pi l \dots$

Trời ạ, bây giờ mình còn dư hơn 36% lưới và 19% gạch men! Đã vậy, đường tròn mình vẽ lại trở thành ĐƯỜNG THẲNG.

Mình mơ hay tỉnh thế này?

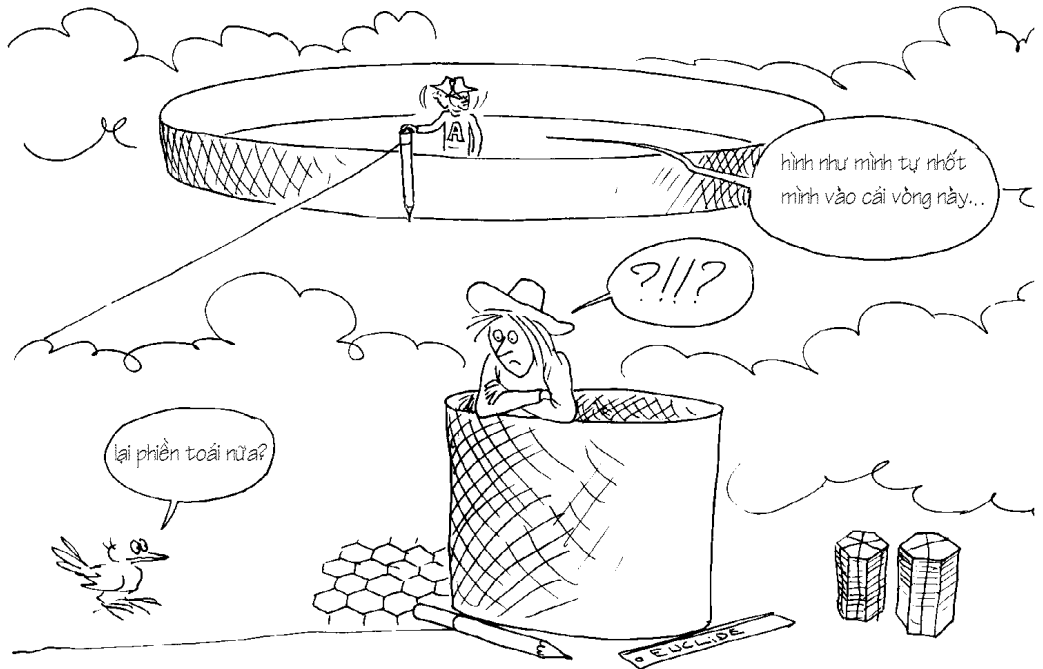
Xem nào! Không thể hiểu nổi, cây thước này đúng là thẳng băng mà!

Anselme tăng bán kính l lên lần nữa, và lần này ...

Đường cong của hình tròn đã qua phía bên này rồi.

Và bây giờ, khi tăng bán kính l , chu vi lại giảm xuống, thật là một câu chuyện điên rồ!

Sau một lần lát gạch cuối cùng:

ĐIỀU GÌ ĐÃ XẢY RA ?

Để biết được, hãy phá tan những đám mây mù bao quanh

Anselme chợt hiểu rằng anh ta đang đứng trên một quả cầu mà anh ta đang áp dụng những quy tắc của HÌNH HỌC PHẪNG.

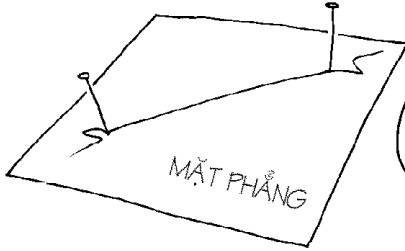

Nhưng làm thế nào Anselme lại có thể vẽ các đường thẳng trên một khối cầu được? Điều đó chẳng có nghĩa gì cả!

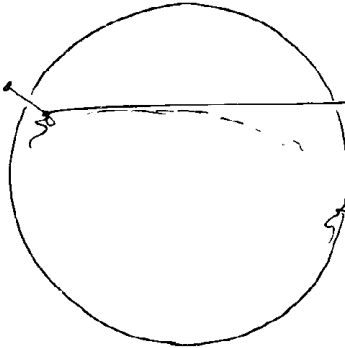
chắc đây là một cái bẫy!

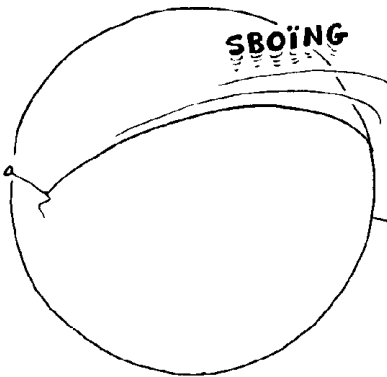
Anh bạn thân mến ơi, vậy anh nghĩ đường thẳng là gì? Nếu đó là con đường ngắn nhất từ 1 điểm đến 1 điểm khác, vậy thì dĩ nhiên phải có ĐƯỜNG THẲNG trên một hình cầu.

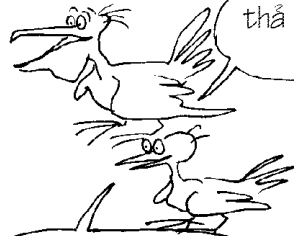
Khái niệm "đường trắc địa" (đường đi ngắn nhất) không phải chỉ thuộc về hình học PHẪNG.

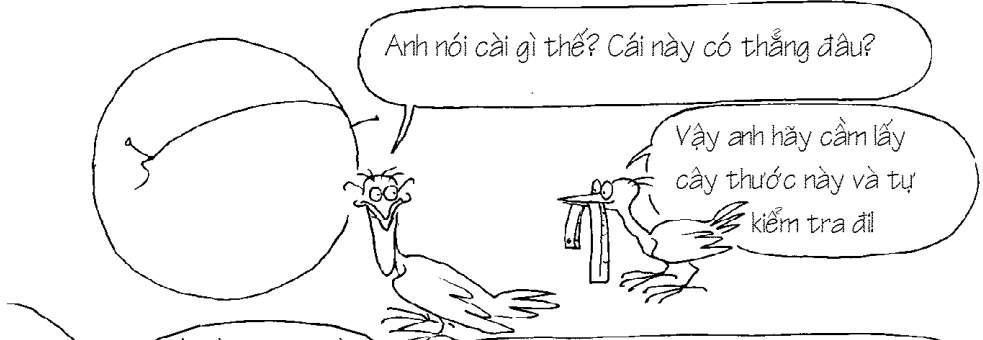
Hãy căng một sợi dây thun giữa 2 điểm của một hình cầu

thả rai

Thế là anh có một "đường trắc địa" rồi đấy!

Anh nói cái gì thế? Cái này có thẳng đâu?

Vậy anh hãy cầm lấy cây thước này và tự kiểm tra đi!

cái này anh gọi là thước ư?

Đây là cây thước cho những BỀ MẶT. Trên MẶT PHẪNG nó cũng tốt lắm, xem này: nó cho phép đi thẳng, không lệch sang trái hay phải.

Dù sao thì cây thước cũng rất kỳ lạ ...

Cứ tạm chấp nhận vậy đi. Nhưng đừng quên khi Lanturlu vẽ "đường trắc địa" thì nó là đường KHÉP KÍN. Vậy trên hình cầu, "đường trắc địa" chỉ đơn giản là đường tròn thôi à?

Trên một hình cầu, tất cả các đường ngắn nhất đều là những đoạn cong khép kín, là những đường tròn được vẽ trên hình cầu ấy!
Tất nhiên không phải bất kỳ đường tròn nào!

!???

Chuyện này là thế nào? Từ ngữ khó hiểu quá!
Anh muốn nói là trên hình cầu, tồn tại nhiều loại
đường tròn khác nhau ư?

Ồi chào, trước giờ tôi cứ tưởng là mình hiểu hết, giờ tôi chẳng hiểu gì nữa

Một đường tròn là tập hợp các điểm nằm cách 1 điểm cố định N
một khoảng cách không đổi l , ta gọi điểm N là CỰC.

m m m...

Đây là cả một tập hợp các
đường tròn có cùng cực N
chúng ta gọi chúng là VĨ
TUYẾN.

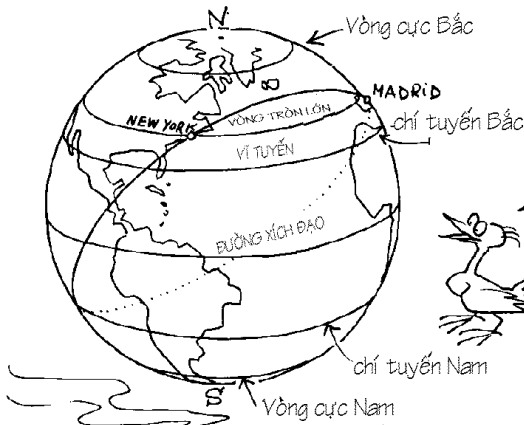
Những đường tròn này
cũng là tập hợp các điểm
nằm cách đều điểm S "cực
nam" một khoảng cách l .
Điểm S là cực đối của "cực bắc" N .

Trong số các đường này, có 1 đường lớn hơn các
đường còn lại, gọi là ĐƯỜNG XÍCH ĐẠO của hình cầu.

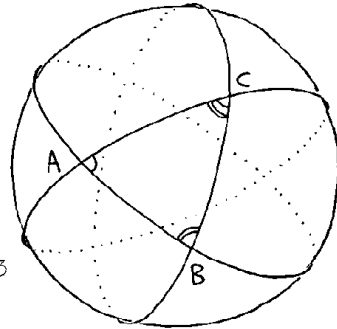
Cuối cùng, mình cũng hiểu vì sao những đường
tròn trên hình cầu có 2 tâm N và S

Chúng ta gọi những ĐƯỜNG TRÒN LỚN của HÌNH CẦU là ĐƯỜNG
XÍCH ĐẠO. Đây chính là những ĐƯỜNG TRẮC ĐỊA của nó.

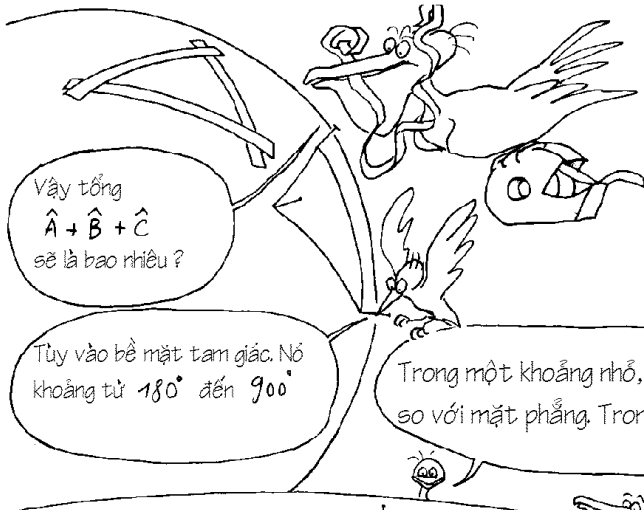
Lần đầu tiên tôi thấy 1 đường trắc địa gần đến như vậy ...
Thật ấn tượng ...!

Trên hành tinh TRÁI ĐẤT, những vòng cực, những chí tuyến là những đường vĩ tuyến. Madrid và New York ở trên cùng vĩ tuyến. Thế nhưng ai cũng biết, đoạn nối chúng lại trên vĩ tuyến chung không phải là đường ngắn nhất. Đường ngắn nhất là VÒNG TRÒN LỚN.

Một TAM GIÁC sẽ được tạo ra từ 3 đường cung lấy từ 3 VÒNG TRÒN LỚN

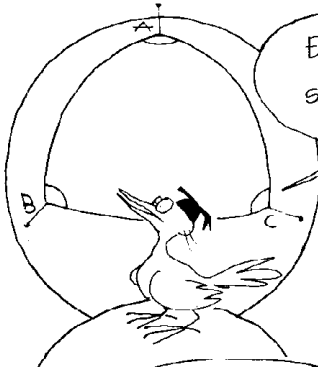

Chúng ta có thể làm nổi tam giác này lên bằng băng keo dính hoặc dây thun và đo các góc bằng cách đặt cây thước đo độ lên bề mặt quả cầu.

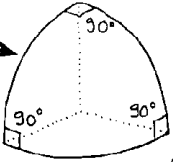
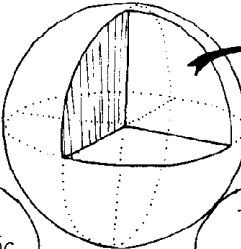
Tùy vào bề mặt tam giác. Nó khoảng từ 180° đến 900°

Trong một khoảng nhỏ, thành quả cầu cũng không khác mấy so với mặt phẳng. Trong trường hợp này, tổng ba góc...

... sẽ gần bằng 180°

Đây là một tam giác mà ta có thể biểu diễn nhờ vào 3 sợi dây thun.

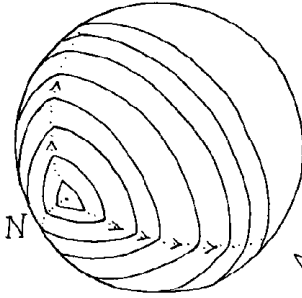
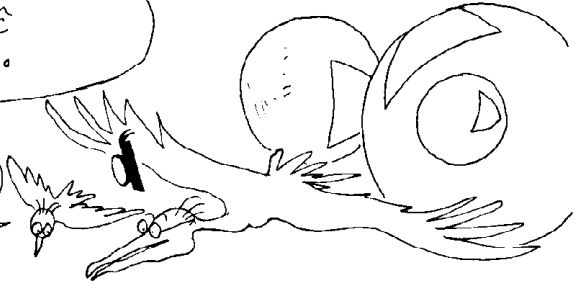
Tam giác hơi đặc biệt vì nó chiếm 1/8 diện tích bề mặt quả cầu.

Tam giác này tạo bởi 3 mặt phẳng vuông góc và là tam giác đều.

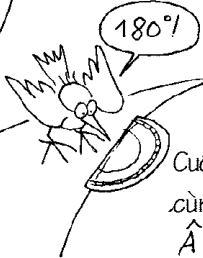
và tổng các góc $\hat{A} + \hat{B} + \hat{C}$ bằng 270°

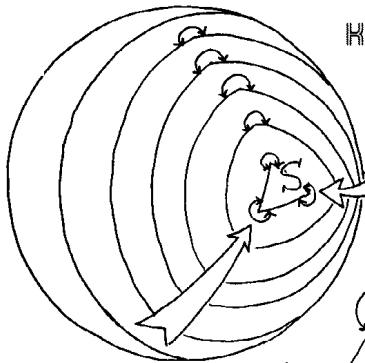
nhưng vẫn chưa hết đâu

Bây giờ hãy tưởng tượng 1 tam giác vẫn từ những sợi dây thun này, chúng ta sẽ dịch chuyển các đỉnh ra xa nhau. Các góc ở đỉnh sẽ tăng lên, dĩ nhiên tổng của chúng cũng tăng lên.

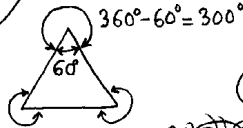

Cuối cùng, chúng ta có thể đặt 3 đỉnh trên cùng 1 đường xích đạo của hình cầu. 3 góc \hat{A} , \hat{B} và \hat{C} là những góc bẹt, bằng 180° tổng của chúng sẽ là 540° !!!

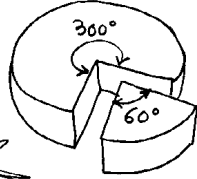
Khi tiếp tục dịch chuyển các đỉnh tam giác sang bên kia bán cầu, chúng sẽ dần tập trung về điểm S, cực đối của điểm N. Nếu chúng ta giữ nguyên định nghĩa các góc, mỗi góc sẽ lớn hơn 180° ! Nói chính xác hơn, mỗi góc sẽ bằng $360^\circ - 60^\circ = 300^\circ$

Tổng : $300 \times 3 = 900^\circ$

Mỗi đường tròn có số đo 360°

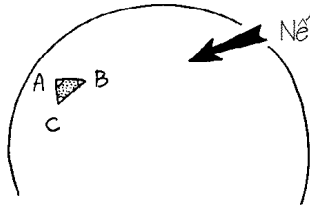
Như vậy, trên khối cầu, tổng các góc 1 tam giác nằm giữa 180° và 900°

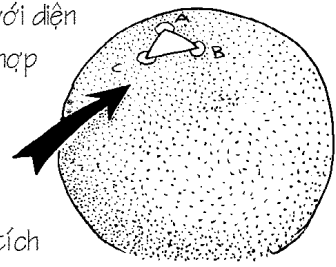
Theo định lý Gauss, tổng các góc của 1 tam giác trên 1 khối cầu bằng

$$\hat{A} + \hat{B} + \hat{C} = 180 \left(1 + \frac{A}{3,1416 R^2} \right)^\circ$$

Trong đó R là bán kính khối cầu, A là diện tích tam giác.

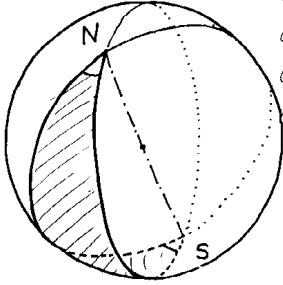
Nếu diện tích tam giác nhỏ so với diện tích khối cầu, ta có trường hợp mà định lý Euclide đúng: $(\hat{A} + \hat{B} + \hat{C} = 180^\circ)$

Trường hợp ngược lại, tam giác có diện tích gần bằng diện tích hình cầu ($4 \times 3,1416 \times R^2$), tổng ba góc gần bằng 900°

Lưu ý:

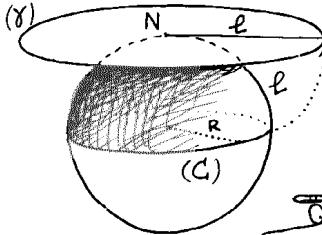
2 điểm trên một hình cầu có thể nối với nhau bằng 2 cung trắc địa tạo nên một vòng tròn lớn. Nhưng nếu 2 điểm N và S là 2 cực đối nhau thì qua 2 điểm đó có vô số cung trắc địa. Hai trong số các "đường thẳng trong không gian" tạo ra một nhị giác với 2 cạnh và 2 góc bằng nhau. Tổng 2 góc bằng ... bất cứ số nào

thật điên rồ! ...

BẠN GIẢM ĐỌC

Bây giờ chúng ta thử tìm hiểu vì sao vừa rồi Anselme lại còn dư gạch men và lướì!

(C) là đường tròn anh ta đã thực sự vẽ và (γ) là đường tròn anh ta tưởng mình đã vẽ ra. Anh tính diện tích nhờ vào công thức hình học phẳng πl^2 ($\pi = 3,1416$). Diện tích thực là một nửa diện tích hình cầu $2\pi R^2$, l bằng 1/4 chu vi hình cầu, tức là $\frac{1}{2}\pi R$. Tỷ số giữa 2 diện tích là $\frac{\pi^2}{8} = 1,233$. Tỷ số giữa 2 chu vi là $\frac{2\pi l}{2\pi R}$, tức là $\frac{\pi}{2} = 1,57$. Nếu còn nghi ngờ, các bạn hãy thử bọc 1 quả cầu với 1 mặt phẳng

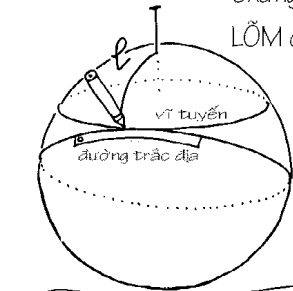

Ồi! Bị nhăn mắt rồi!

Mặt phẳng?
Mặt phẳng nào?

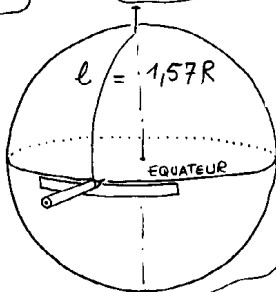
Chùng nào Lanturlu chưa đến xích đạo thì với anh ta, ĐỘ LỖM của đường tròn mà anh ta vẽ ra có vẻ là bình thường.

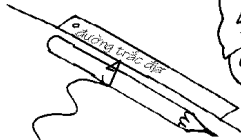
vĩ tuyến

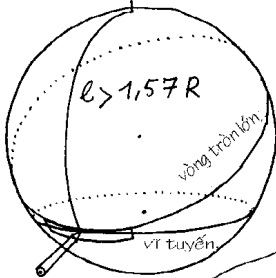
Đường tròn này là 1 vĩ tuyến, còn cây thước của anh ta đi theo đường trắc địa, tức là 1 VÒNG TRÒN LỚN bao quanh hình cầu.

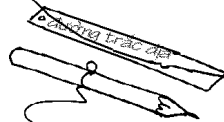
!?

Ở trên đường xích đạo, khi mà $l = \pi/2 R$ thì đường vĩ tuyến trùng với đường trắc địa, anh ta thấy đường tròn có vẻ "THẲNG".

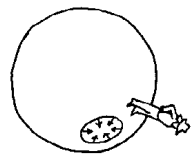
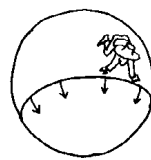
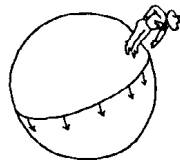
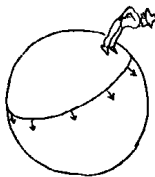

Khi vượt quá $\pi/2 R$, anh ta cảm thấy đường tròn có vẻ lồi.

mình đang ở đâu đây?

Tính chất này lý giải làm sao chúng ta có thể "vào" hoặc "ra" khỏi đường tròn mà không cần bước qua nó khi nó nằm trên một hình cầu. Cần phải tưởng tượng vòng tròn này như một chiếc nhẫn đàn hồi trượt trên một quả banh bi-da.

hình học cầu

Anselme tốn rất nhiều thời gian để tiêu hóa hết những điều khám phá bởi nhà toán học Gauss (1777 - 1855). Anh quyết định đi khám phá các bề mặt.

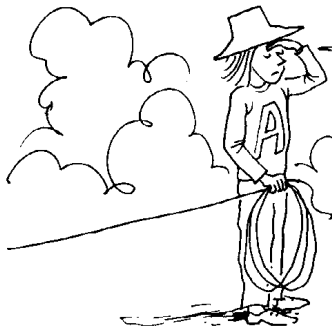
Rồi, mình đã có đủ những thứ cần thiết: cây thước, thước đo độ, cuộn dây, cái chùy. Đi thôi ...

Đôi khi, vì khoa học, ta phải chấp nhận rủi ro.

Kiến thức!

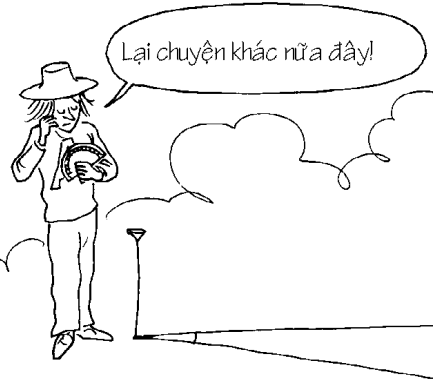
Đặt chân xuống một thế giới mới, Anselme trải sợi dây ra nhằm làm một đường trắc địa, nhưng lần này ...

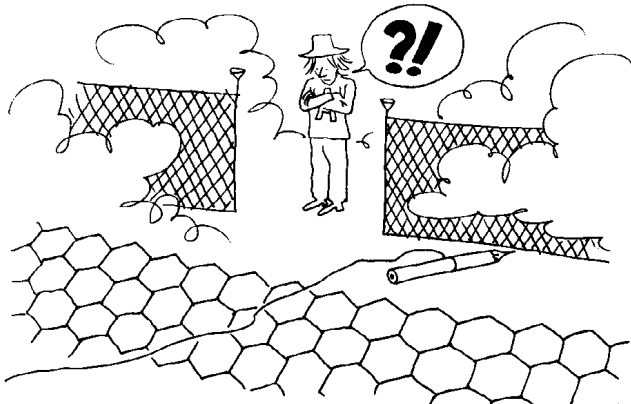
Quý thật, hình như bề mặt này không đưa tới đâu cả!

... đường trắc địa không khép kín nữa!

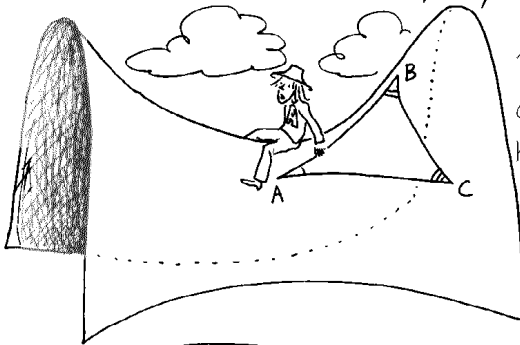
Với 3 sợi dây căng thật thẳng, Anselme tạo nên một tam giác, nhưng lần này tổng các góc ở đỉnh lại bé hơn 180°

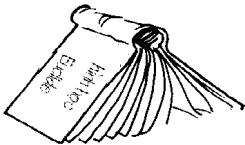
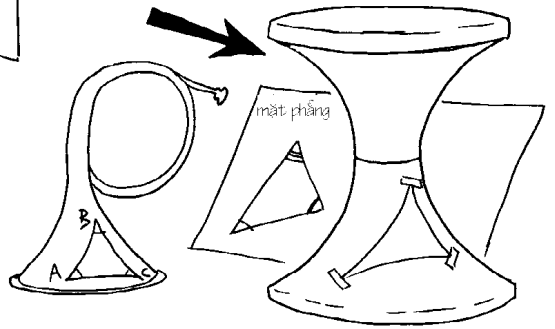
Lại chuyện khác nữa đây!

Một đường tròn vẫn là tập hợp các điểm nằm cách 1 điểm cố định khoảng cách l . Lanturlu nhận thấy rằng đường tròn vẽ trên bề mặt mới này có chu vi lớn hơn $2\pi l$ và diện tích lớn hơn πl^2 .

Hãy phá tan đám mây mù nào:
 Bề mặt này có dạng 1 ngọn đèn hoặc 1 cái yên ngựa. Một số vật dụng hằng ngày có hình dạng như vậy: 1 cái tủ và cửa thợ săn hoặc 1 cái ghế đầu như dưới đây.

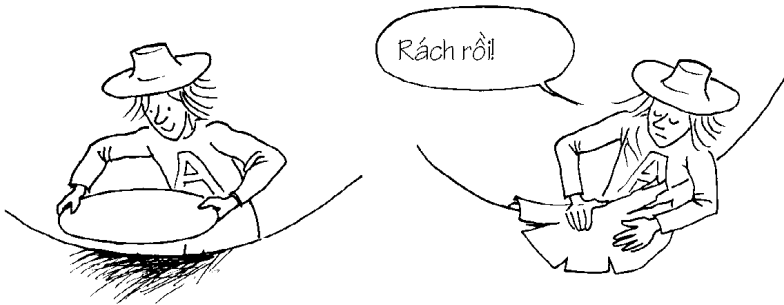
ĐỘ CONG :

Một bề mặt cong là một bề mặt mà chúng ta không thể áp dụng vào đó các định lý Euclide. Độ cong có thể dương hay âm.

Trên một bề mặt có độ cong dương, tổng các góc 1 tam giác lớn hơn 180° , nếu ta vẽ một đường tròn bán kính l thì diện tích của nó nhỏ hơn πl^2 , chu vi của nó cũng nhỏ hơn $2\pi l$

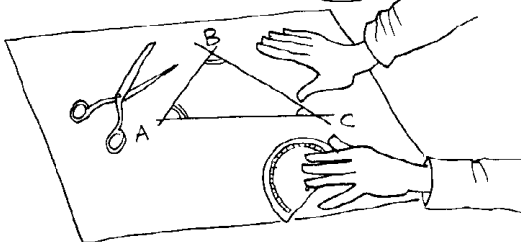
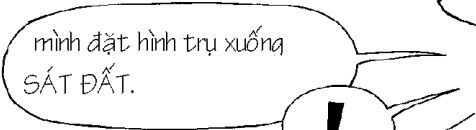
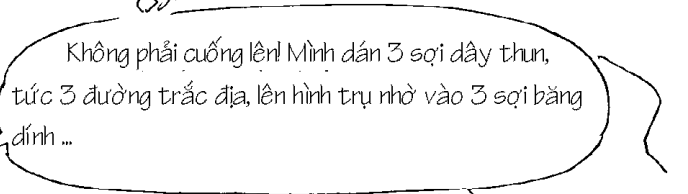
Trên bề mặt có độ cong ÂM, tổng các góc 1 tam giác nhỏ hơn 180° , nếu ta vẽ một đường tròn bán kính l thì diện tích của nó lớn hơn πl^2 , chu vi của nó cũng lớn hơn $2\pi l$

Vừa rồi, Anselme thử bọc một hình cầu, tức bề mặt có độ cong dương, bằng một vật có bề mặt phẳng, trên mặt phẳng này sẽ xuất hiện những nếp nhăn. Ta cũng không thể dùng một mặt phẳng bọc bề mặt có độ cong âm vì sẽ có những vết rách. Việc bao bọc này là phép thử đơn giản nhất để xác định độ cong âm hay dương.

Như đã thấy ở trang trước, một số bề mặt có thể biểu diễn những vùng có độ cong dương, số khác biểu diễn những vùng có độ cong âm.

Theo định nghĩa của chúng ta, các hình trụ và hình nón, tuân theo hình học Euclide, là những BỀ MẶT PHẪNG !!!

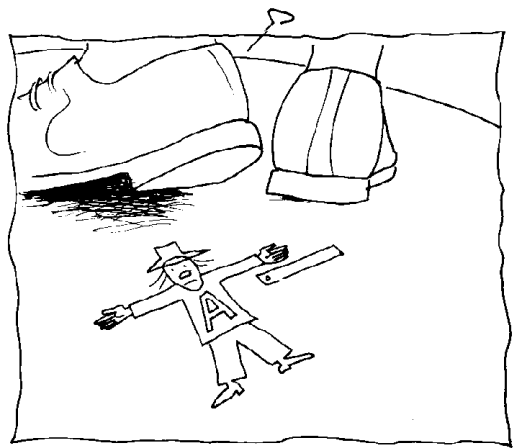
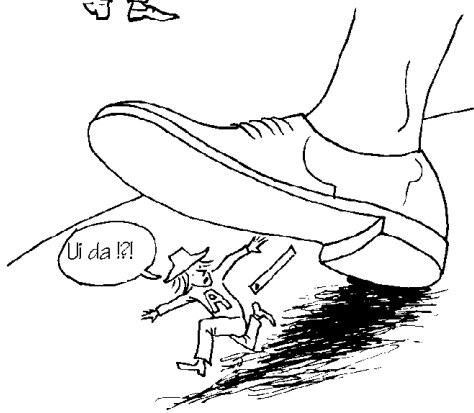

KHÁI NIỆM KHÔNG GIAN:

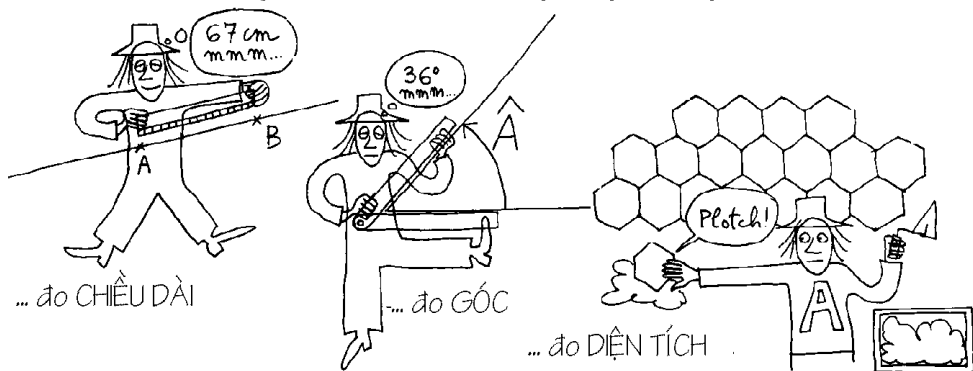

Vừa rồi, các đám mây mù đã ngăn Anselme thấy xa hơn đầu mũi anh ta ..., đại loại là vậy. Nếu không, anh ta có thể thấy KHÔNG GIAN HÌNH CẦU của mình CONG như thế nào.

Một cách khác làm cho anh ta không nhận thấy được độ cong Anh ta phải ở trên bề mặt đó, tức là THUỘC VỀ bề mặt đó.

Ta sẽ thấy rằng tình hình mới này không hề ngăn chúng ta ...

Mặc dù đang ở TRONG bề mặt, đáng lẽ Anselme có thể nhận ra bề mặt cong và xác xem độ cong dương hay âm, thậm chí đo độ cong mà không cần nhìn thấy bằng mắt. Nếu tổng các góc của 1 tam giác là 180° thì bề mặt này phẳng. Nếu tổng này lớn hơn 180° thì độ cong dương và Anselme có thể tính được bán kính khúc cong (R) tại điểm đó nhờ vào công thức: $\hat{A} + \hat{B} + \hat{C} = 180 \left(1 + \frac{A}{3,14 R^2} \right)^\circ$ Với A là diện tích tam giác.

Tương tự, nếu tổng này nhỏ hơn 180° , ta có thể tính được bán kính khúc cong (R) với công thức: $\hat{A} + \hat{B} + \hat{C} = 180 \left(1 - \frac{A}{3,14 R^2} \right)^\circ$

nhưng nó không còn mang ý nghĩa vật lý thông thường.

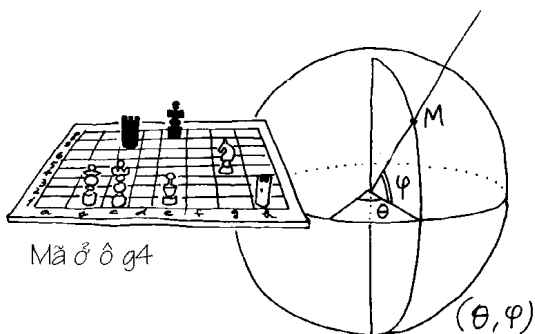
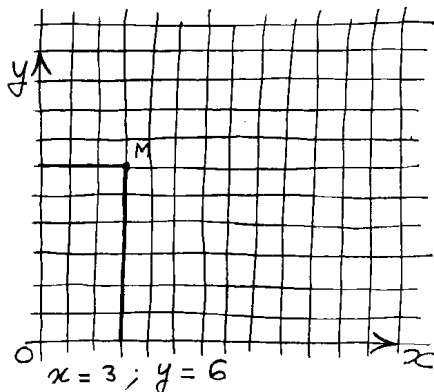
Nên nhớ rằng một mặt phẳng có thể được coi là một bề mặt có bán kính khúc cong vô hạn. Các định lý Euclide lúc đó lại đúng.

KHÁI NIỆM VỀ CHIỀU:

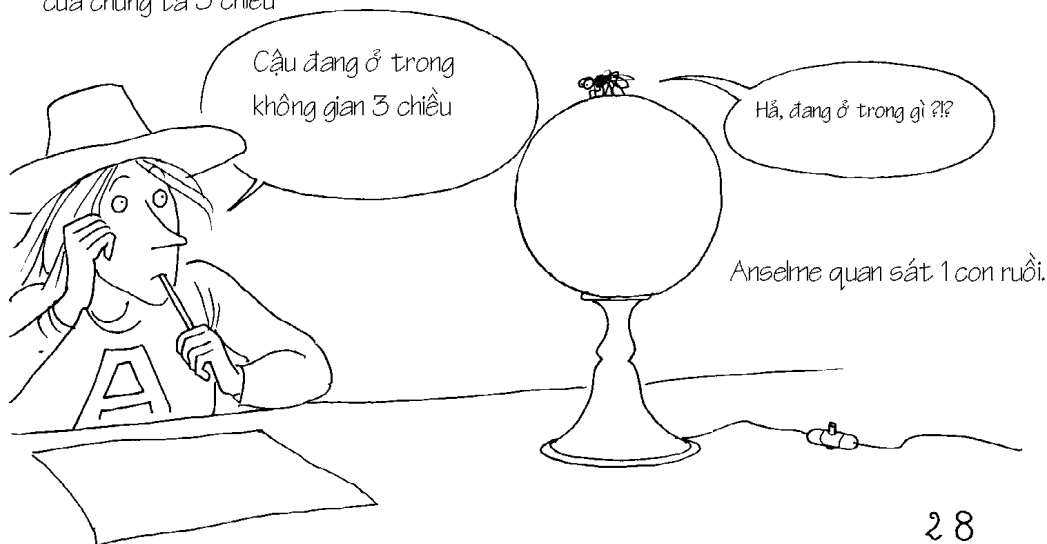
Số chiều đơn giản chỉ là một số lượng các trục tọa độ mà chúng ta cần có để xác định 1 điểm trong không gian đó.

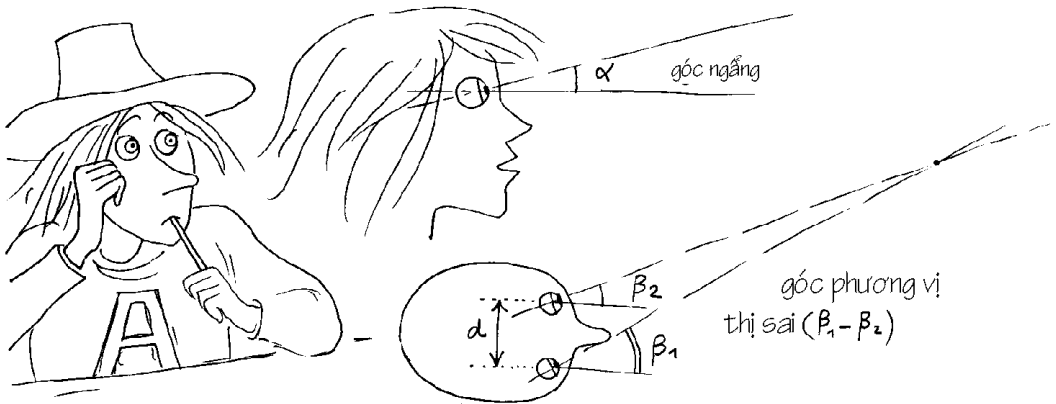
Những mặt phẳng là những ví dụ cho không gian 2 chiều, các đại lượng dùng để xác định, có thể là chiều dài, số, góc ...

kinh độ, vĩ độ

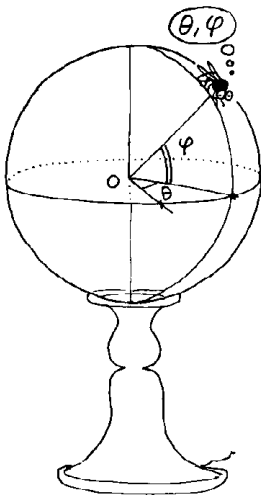
Giả sử không kể thời gian, chúng ta vẫn thường nói là không gian của chúng ta 3 chiều

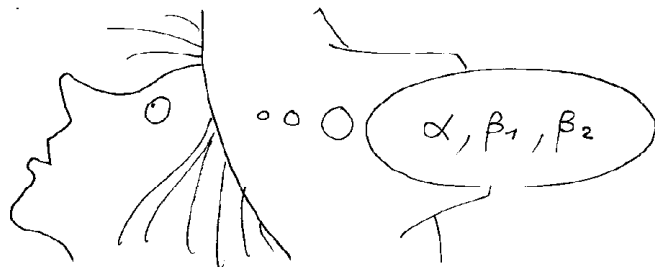
Anselme xác định các vật so với anh ta và hộp sọ của anh ta. Vị trí một vật được xác định bằng các góc: góc ngắm và các góc lệch so với hai mắt là β_1 và β_2 . Hiệu 2 góc này $\beta_1 - \beta_2$ được gọi là thị sai. Trong não Anselme diễn ra quá trình biến đổi thị sai này thành khoảng cách.

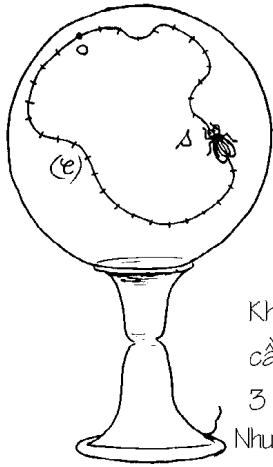
SỰ LÔNG NHAU :

Con ruồi cũng di chuyển trên phần hình cầu của cái đèn, vị trí của nó trên hình cầu - trong không gian 2 chiều - có thể được xác định nhờ vào 2 góc θ và φ (kinh độ và vĩ độ).

Chúng ta nói rằng không gian 2 chiều này nằm trong không gian 3 chiều.

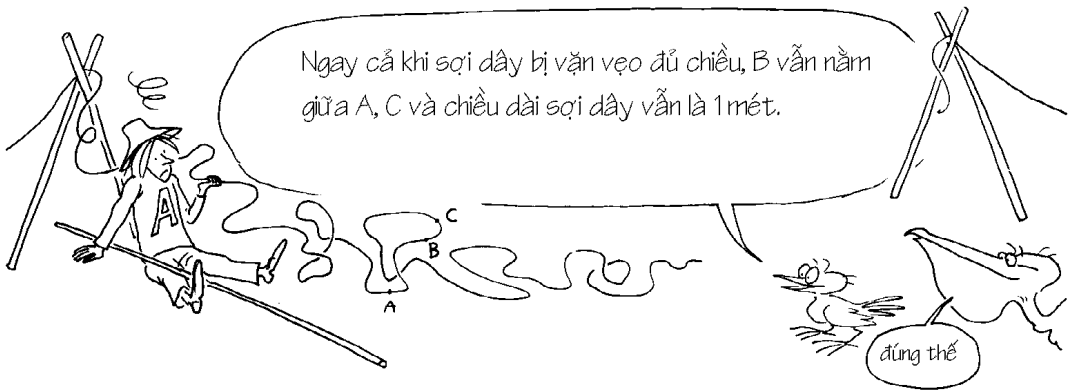
Giả sử con ruồi theo 1 đường cong (C) trên hình cầu. Ta có thể đánh dấu vị trí của nó nhờ vào 1 tọa độ duy nhất (khoảng cách s so với 1 điểm gốc diễn tả bằng số).

Một đường cong là hình ảnh của một không gian 1 chiều.

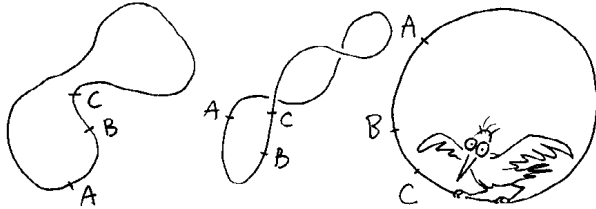
Không gian 1 chiều này nằm trong không gian 2 chiều (hình cầu) và không gian 2 chiều đó cũng nằm trong không gian 3 chiều.

Như vậy, không gian mà chúng ta đang sống có thể nằm trong một không gian nhiều chiều hơn mà chúng ta chưa biết.

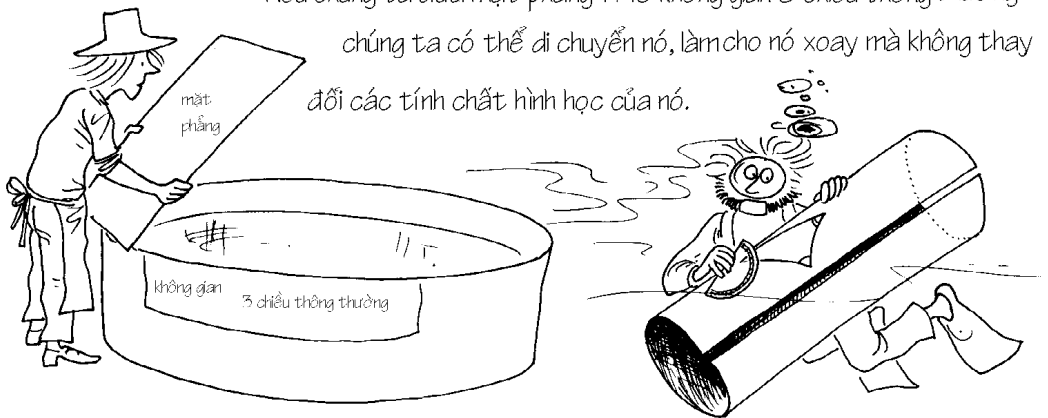
Điều này có nghĩa rằng nhiều tính chất không liên quan đến việc không gian này nằm trong không gian kia.

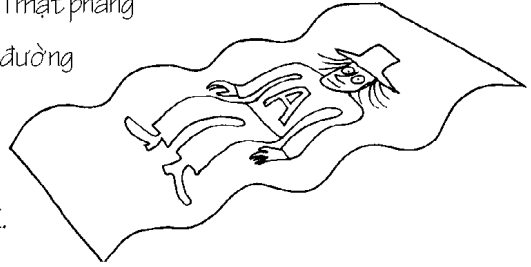
Bên đây là một số cách khác đưa 1 đường **CON KÍN** vào **TRONG** 1 một không gian bình thường. Tính **KHÉP KÍN** này không phụ thuộc vào sự phụ thuộc của không gian.

Nhưng chúng ta không tìm cách kéo dài hoặc thu ngắn sợi dây để không thay đổi chiều dài giữa các điểm liên tục. Bây giờ chúng ta sẽ đưa các bề mặt vào không gian 3 chiều thông thường.

Nếu chúng ta đưa mặt phẳng **VÀO** không gian 3 chiều thông thường chúng ta có thể di chuyển nó, làm cho nó xoay mà không thay đổi các tính chất hình học của nó.

Chúng ta cũng thấy rằng việc làm biến dạng 1 mặt phẳng theo một hình trụ không làm thay đổi các đường trắc địa và các góc.

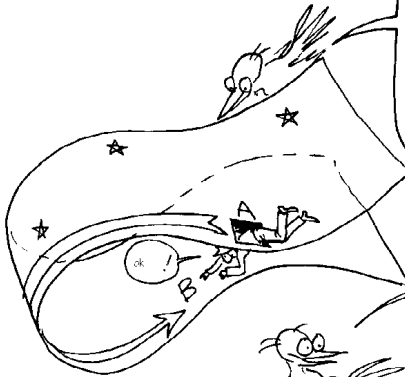

Như vậy, 1 tấm mái tôn hình sóng luôn có những tính chất của hình học PHẪNG EUCLIDE.

Một người ở trong không gian Euclide 2 chiều không hề biết đến sự tịnh tiến, sự quay hay sự lượn sóng, là những hình thức khác nhau để đưa không gian 2 chiều vào không gian 3 chiều

Có thể không gian 3 chiều của chúng ta cũng nằm trong không gian nhiều chiều hơn mà chúng ta chưa thể nhận thấy.

Việc đó không ảnh hưởng đến các đường trắc địa của không gian chúng ta cũng như sự nhận thức của chúng ta, dựa trên ánh sáng mà ánh sáng lại đi theo đường trắc địa của không gian.

Như vậy chúng ta cũng có thể nghĩ đến một đường đi giữa 2 điểm ngắn hơn đường đi của ánh sáng.

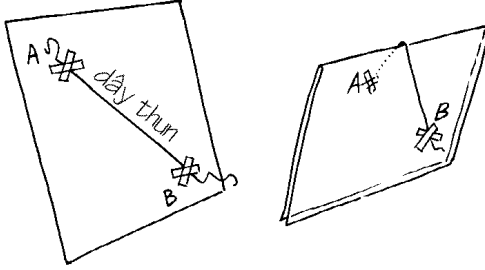
Này, anh nói xem nào...

anh làm gì thế?

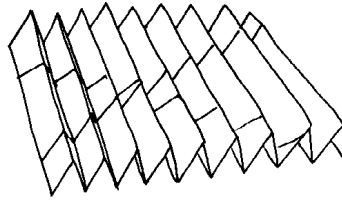
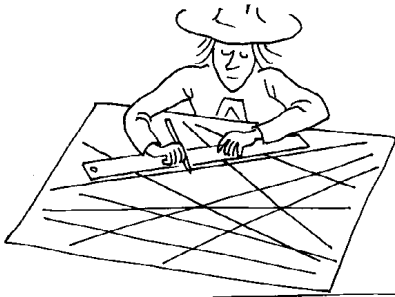
Tôi biết anh sẽ làm thế mà! Anh đang kéo tôi đến khoa học viễn tưởng phải không?

tôi đang tìm cái vỏ của tôi

Lấy 1 phần của mặt phẳng và gấp nó lại:

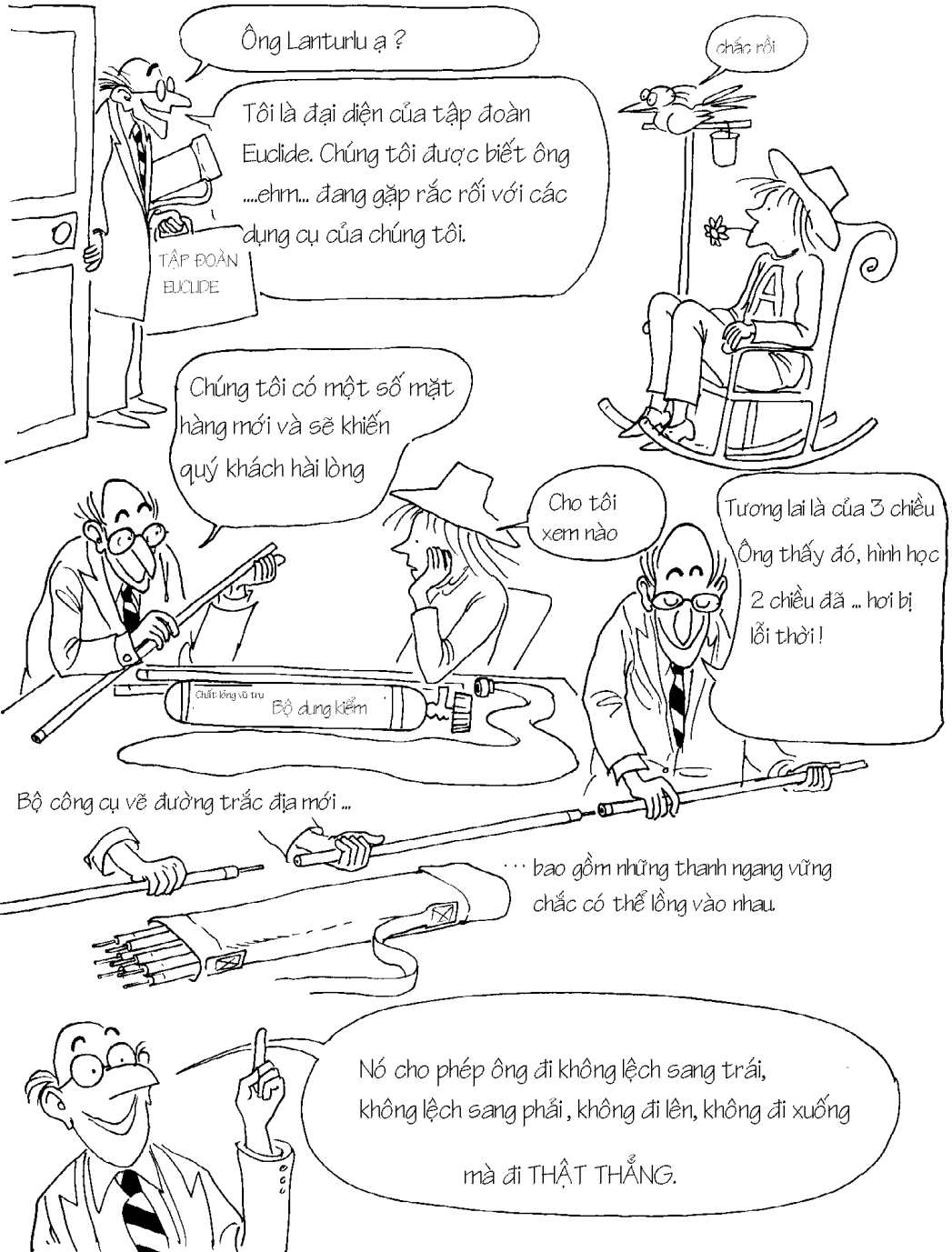

Trên một tờ giấy, với một cây thước, hãy vẽ hàng loạt đường thẳng rồi vò nát tờ giấy. Bạn sẽ nhìn thấy những đường trắc địa của bề mặt dù có vết nhăn hay không.

nhưng phần đầu cuộc hành trình này vẫn không ăn thua gì so với chặng phía sau.

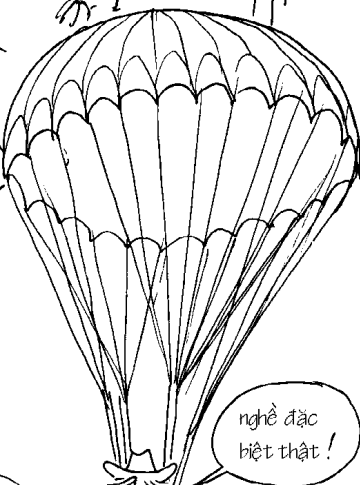
Để đo diện tích, hãy dùng sơn này!
100 g cho mỗi mét vuông, cực kỳ chính xác

Để đo thể tích, hãy bơm khí vào đây
những thứ này, ông có thể đọc trực tiếp
giá trị trên bộ dung kiểm

hãy nhớ là diện tích hình cầu $4\pi r^2$,
thể tích là $\frac{4}{3}\pi r^3$

vàng

nghề đặc
biệt thật!

lần này Anselme hạ cánh xuống một không

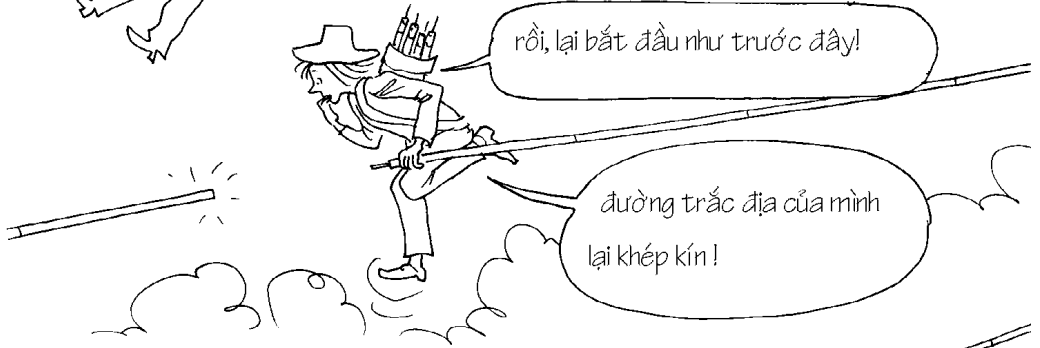
gian 3 chiều và chúng ta sẽ đi theo
anh ấy trong hành trình này.

Ồ nghề này đẹp thật!
những thanh này dài đúng
1m

nhưng sau khi đặt khá nhiều thanh ngang...

rồi, lại bắt đầu như trước đây!

đường trắc địa của mình
lại khép kín!

không gian 3 chiều khép kín chẳng?

thế là tiêu rồi!

Anselme dừng lại lớt
dạ trên 1 tiểu hành tinh, anh
quyết định trở lại phương
pháp đo góc.

Như trước đây, mình
sẽ dùng 3 ĐƯỜNG TRẮC
ĐỊA để tạo nên TAM
GIÁC

Những đường trắc địa của mình được đặt 1 cách thích hợp, thế mà tổng 3 góc vẫn lớn hơn 180° !!!

x...x ...l ...

mình sẽ làm ra 1 hình cầu và mình sẽ đo thể tích và diện tích của nó

một hình cầu bán kính l là tập hợp những điểm cách đều 1 điểm cố định N một khoảng cách l

diện tích nhỏ hơn $4\pi l^2$

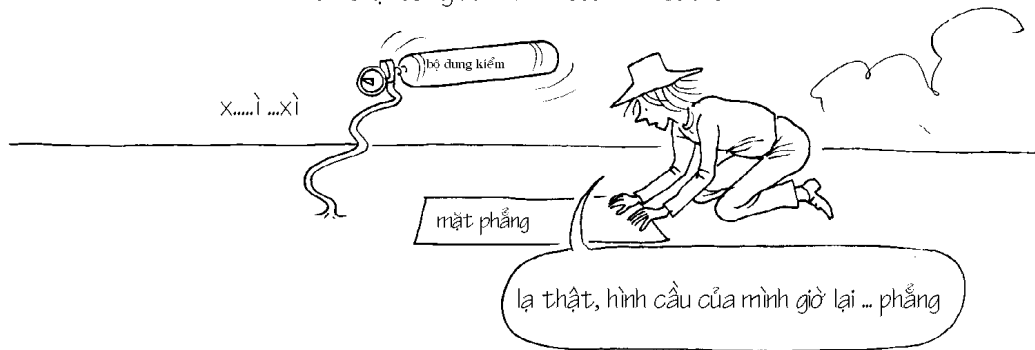

Đây này, thể tích nhỏ hơn $\frac{4}{3}\pi l^3!$

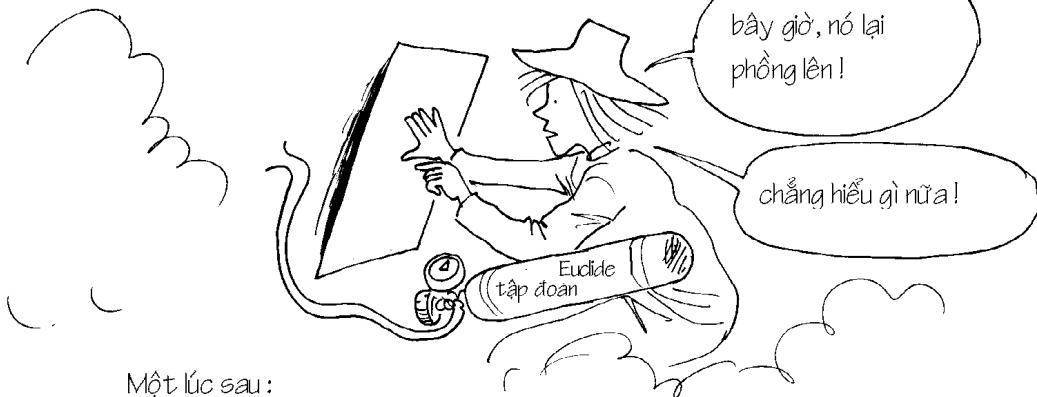

mình lại bị lừa rồi !!!

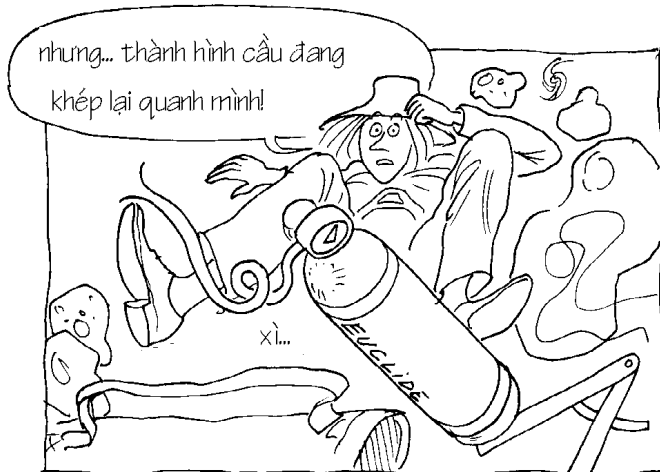
Anselme lại tặng bán kính I của hình cầu lên

và cứ thế, cứ thế ...

Một lúc sau:

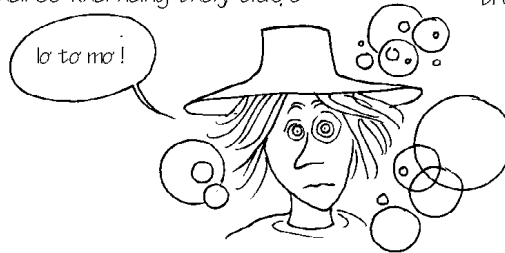

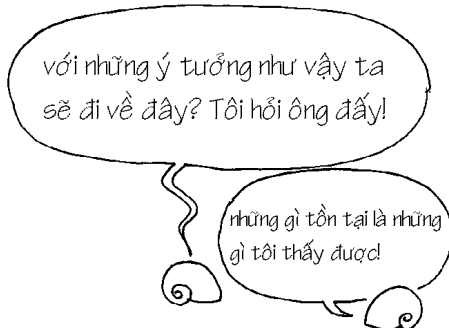
Như vậy, khi thổi 1 quả bóng trong không gian 3 chiều bình thường, Lanturlu không ngờ mình bị nhốt ... TRONG ĐÓ.

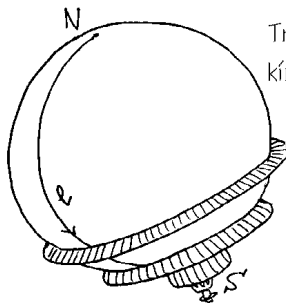
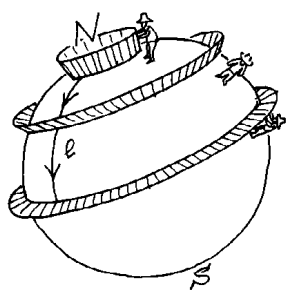
Nếu anh ta không kịp ngắt cái bình, anh ta đã bị đè chết giống như anh ta từng bị nhốt trong cái vòng bằng lưới, ở trang 13.

ngay cả với quyết tâm lớn nhất trên đời, ta cũng không thể nào THẤY ĐƯỢC bằng mắt thường ĐỘ CONG của không gian 3 chiều này. Các đường trắc địa của không gian này khép kín và thể tích của nó là một số lượng mét khối hữu hạn, cũng như diện tích của hành tinh chúng ta, bề mặt khép kín chỉ là một số lượng mét vuông HỮU HẠN. Tổng các góc của tam giác trong không gian 3 chiều này lớn hơn 180° . Để "THẤY" được độ cong của nó, ta phải có khả năng thấy được trong không gian 4 chiều.

Chúng ta có thể nói rằng KHÔNG GIAN 3 chiều của chúng ta là một SIÊU PHẪNG đặt trong không gian 4 chiều, cái này cũng có thể là 1 siêu phẳng đặt trong không gian 5 chiều.. nhưng vào thời của chúng ta, không nên nói những điều như vậy.

Trên quả cầu của mình, khi tăng bán kính l , Lanturlu cuối cùng lại nằm ở cực đối của điểm N , tâm vòng tròn của anh ta, và bị nghẹt thở bởi chính thứ anh ta tạo ra.

Trong không gian 3 chiều với độ cong dương, điều đó cũng xảy ra. Không gian 2 chiều là hình cầu Anselme gặp XÍCH ĐẠO khi anh ta khép kín được một nửa diện tích không gian XÍCH ĐẠO của không gian 3 chiều SIÊU CẦU cũng tồn tại. Anselme đến được đó khi quả bóng của anh ta chiếm một nửa thể tích không gian. Trên hình cầu, anh ta thấy vòng tròn xích đạo như một ĐƯỜNG THẲNG. Tương tự như vậy, trong không gian siêu cầu, "quả bóng xích đạo" giống như một MẶT PHẪNG.

Khi đi quá xích đạo, hình cầu sẽ từ lõm trở thành lồi và ĐỘ LỒI sẽ tập trung tại cực S là cực đối của điểm N , tâm quả cầu.

Trên một quả cầu, mọi điểm đều có một cực đối. Trong không gian siêu cầu cũng vậy, mặc dù điều này hơi khó hiểu.

có chuyện gì à?

uhm, thì ... thì mọi thứ hơi lộn xộn trong đầu tôi

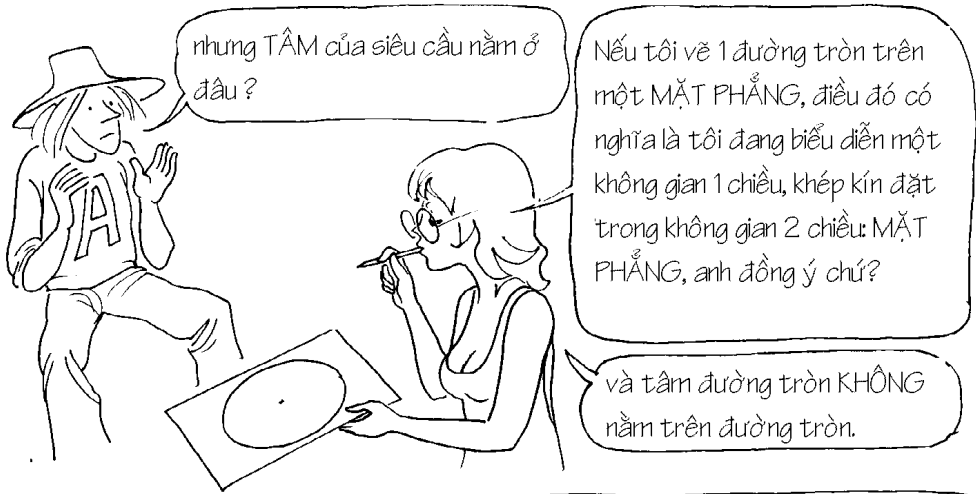
Tôi tên Sophie, mọi vấn đề về đường cong do tôi phụ trách.

Khi đi chuyển giữa các siêu cầu bạn đâu ai cũng bị bất ngờ. Cần phải tránh dùng để bị kẹt. Dần dần người ta cũng quen.

tôi hơi mất phương hướng...

nhưng TÂM của siêu cầu nằm ở đâu?

Nếu tôi vẽ 1 đường tròn trên một MẶT PHẪNG, điều đó có nghĩa là tôi đang biểu diễn một không gian 1 chiều, khép kín đặt trong không gian 2 chiều: MẶT PHẪNG, anh đồng ý chứ?

và tâm đường tròn KHÔNG nằm trên đường tròn.

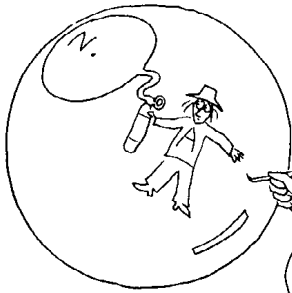
Uhmm ...

một hình cầu biểu diễn không gian khép kín 2 chiều, đặt trong không gian 3 chiều. Tâm của hình cầu cũng KHÔNG nằm trên hình cầu mà nằm trong không gian 3 chiều.

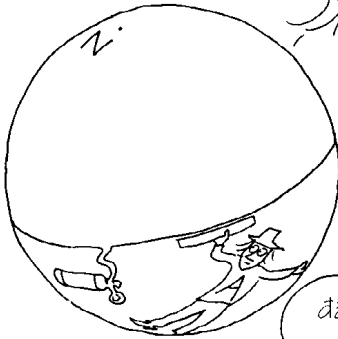
Tâm của một không gian siêu cầu 3 chiều có thể nằm trong không gian 4 chiều nếu ta giả thuyết là không gian 3 chiều nằm trong không gian 4 chiều. Và cứ thế...

Như vậy, tâm của một siêu cầu 4 chiều sẽ nằm trong không gian 5 chiều ...

À anh đây rồi, trong thế giới 2 chiều của anh, nó dính chặt trên đó như một hình dán vậy.

và anh bắt đầu làm phồng đường tròn, nó như một hình cầu 1 chiều

trong một không gian 2 chiều, một biên giới xác định giới hạn của một diện tích. Trong khi đó, trong không gian 3 chiều, một biên giới xác định giới hạn của một thể tích.

đây là khi tôi đến một nửa không gian hình cầu này

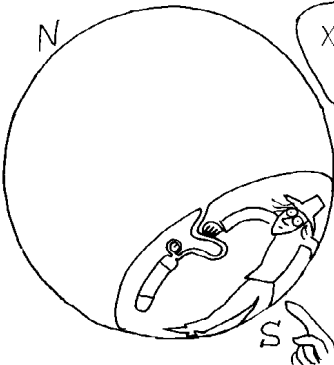

Trong một không gian 4 chiều, biên giới sẽ có 3 chiều và xác định một siêu thể tích 4 chiều.

Đấy, lại bắt đầu rồi đấy!

chạy thôi!

Xem này, ở đây đường tròn của anh, "quả bóng 1 chiều" bắt đầu chứa hơn một nửa không gian lúc đầu. Nó bắt đầu khép lại trên đầu anh và hội tụ về điểm đối cực S.

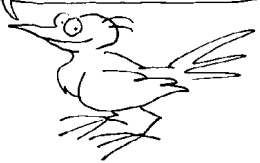

Tương tự như vậy, trong không gian cong 3 chiều của tôi, khi tôi bơm thêm hơn một nửa thể tích, quả bóng cũng khép lại trên đầu tôi, và hội tụ về điểm đối cực.

Tôi hiểu ra rồi!

Đó là vì quả cầu trong không gian cong 3 chiều này, dĩ nhiên là có 2 tâm là 2 cực đối nhau

Thật ra tôi không biết chính xác mình đã hiểu gì nhưng tôi biết mình đã hiểu một cái gì đó

Sợ thật!

nhưng Anselme ơi, khi có hơn 3 chiều,
HIỂU ĐƯỢC LÀ DO NGOẠI SUY!

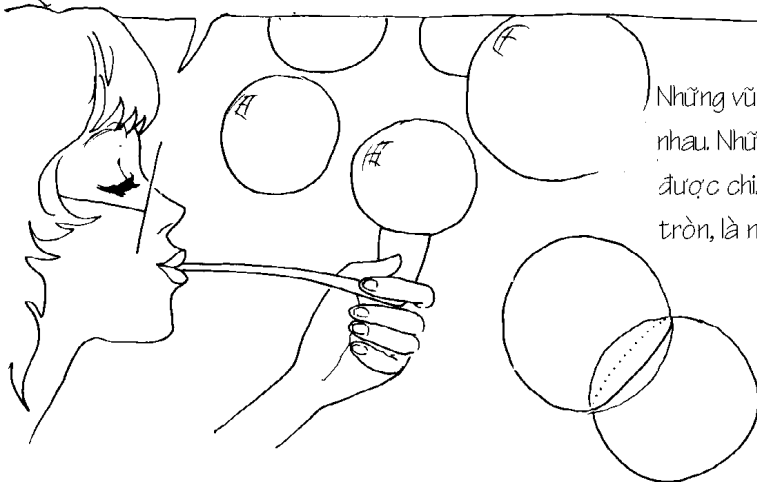
Tôi ngoại suy mà cũng không biết

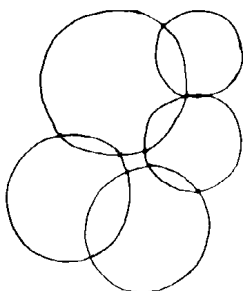
hình vẽ à, anh sẽ là người vẽ nó ... trong đầu anh ấy.

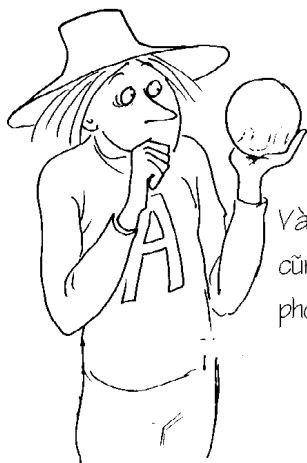
Bây giờ tôi lấy một không gian 3 chiều trong đó tôi đặt những quả cầu 2 chiều, hàng loạt vũ trụ 2 chiều

Những vũ trụ này có thể nhập vào nhau. Những điểm chung của chúng được chia ra theo các đường tròn, là những vật một chiều

Tương tự, những đường tròn, vật một chiều, đặt trên một tờ giấy (hai chiều) cắt nhau tại các điểm. Ta thường nói điểm có 0 chiều.

Một hình cầu có thể được coi như giao điểm của hai "bọt" ba chiều nằm trong không gian 4 chiều.

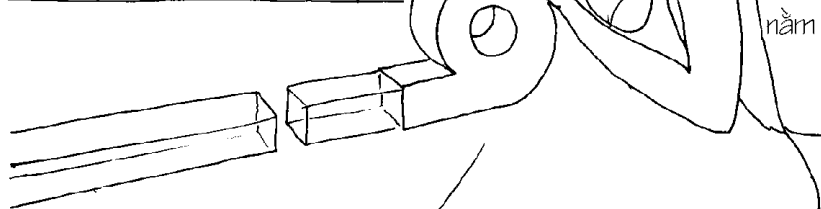
Và cứ như vậy, một không gian 3 chiều cong, siêu cầu, cũng có thể được coi như giao điểm của hai bọt xà phòng có 4 chiều, nằm trong không gian 5 chiều.

Anselme và Sophie sau khi hết choáng váng bởi phép ngoại suy lại tiếp tục khám phá những thế giới 3 chiều mới.

Toán học không còn
giống như xưa nữa

Anh thấy không, một
miếng băng dính 3 chiều
cho các đường trắc địa
Đĩ nhiên là phần dính
nằm ở đầu.

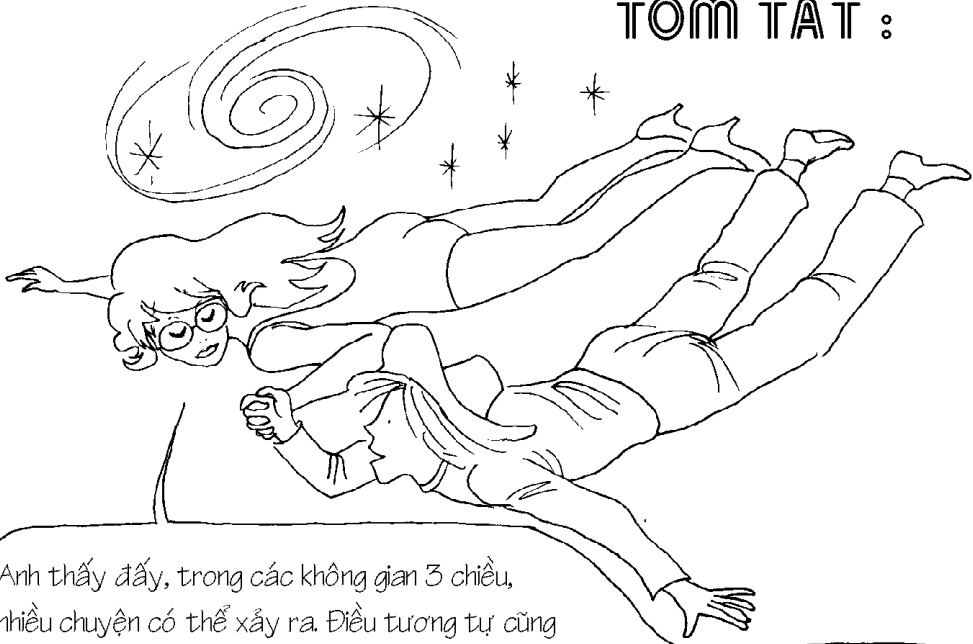

Ồ, vậy trong không gian này, các đường trắc
địa không có vẻ gì là khép kín cả. Vậy bây
giờ khi tôi thổi phồng 1 quả bóng của BỘ
DUNG KIỂM, thể tích của nó lớn hơn $\frac{4}{3}\pi e^3$,
diện tích lớn hơn $4\pi e^2$. Còn tổng 3 góc
tam giác lần này lại nhỏ hơn 180°

Hãy nhớ lại trang 23
bây giờ anh đang ở
trong không gian có độ
cong ÂM

TÓM TẮT :

Anh thấy đấy, trong các không gian 3 chiều, nhiều chuyện có thể xảy ra. Điều tương tự cũng xảy ra đối với các bề mặt, là những không gian 2 chiều.

Như vậy, nếu tổng các góc của một tam giác trong một không gian 3 chiều lớn hơn 180° chúng ta nói là độ cong của không gian dương. Khi trong không gian đó có hình cầu bán kính l , bộ DUNG KIẾM sẽ cho bạn thấy rằng hình cầu đó có thể tích nhỏ hơn $\frac{4}{3}\pi l^3$ và diện tích nhỏ hơn $4\pi l^2$. Không gian này là một SIÊU CẦU, là một không gian khép kín. Nếu tổng các góc của một tam giác trong không gian 3 chiều nhỏ hơn 180° , như thế độ cong sẽ âm. Thể tích hình cầu bán kính l sẽ lớn hơn $\frac{4}{3}\pi l^3$ và diện tích sẽ lớn $4\pi l^2$. Không gian này sẽ giãn ra vô hạn.

nhưng nếu tổng các góc bằng 180° thì không gian đơn thuần là không gian Euclide.

nói này giờ chỉ để được vậy thôi à...

MỘT KHÔNG GIAN KHÔNG ĐÓNG THÌ PHẢI ... MỞ !

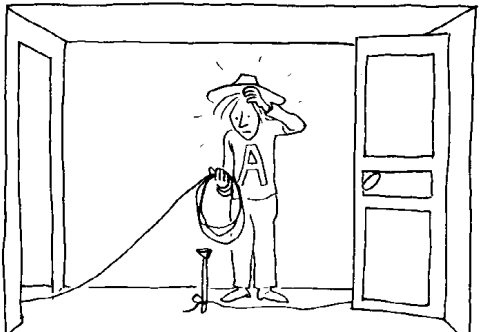
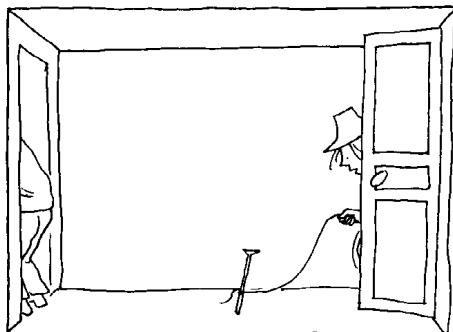
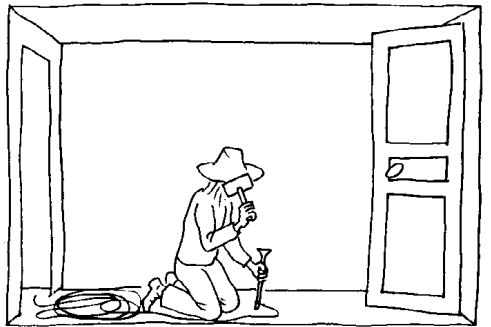
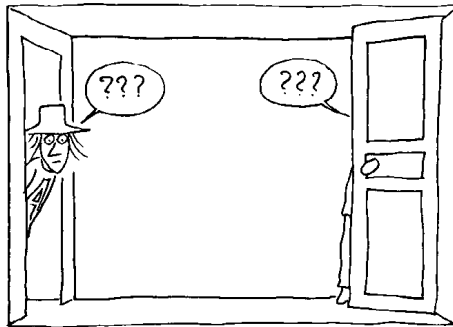
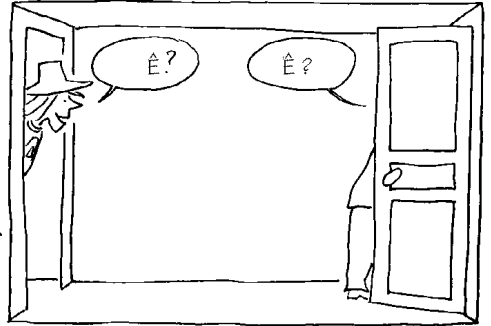
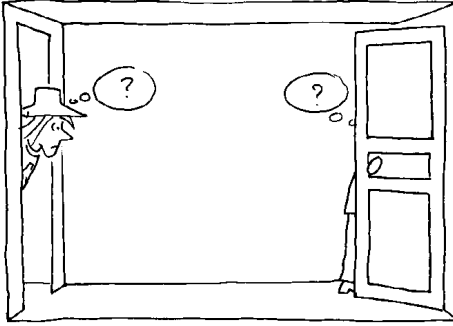
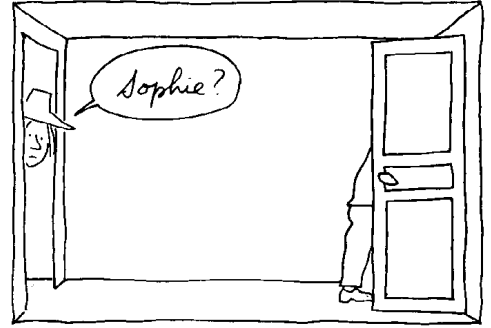
Tôi nghĩ mình đã hiểu rồi: một không gian có độ cong dương thì khép kín

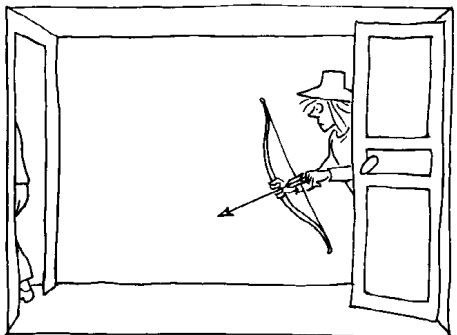
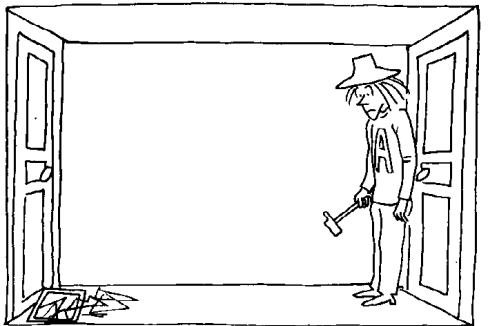
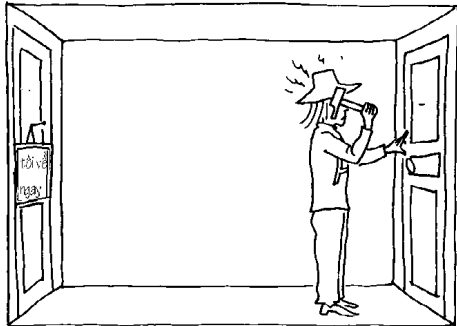
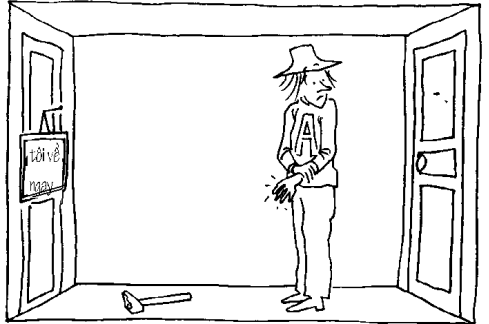
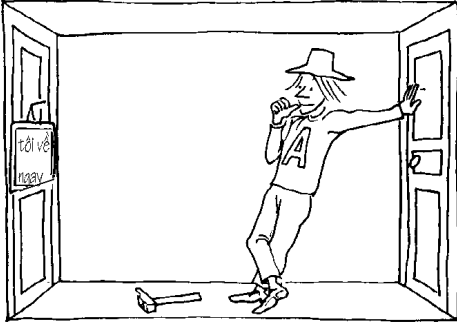
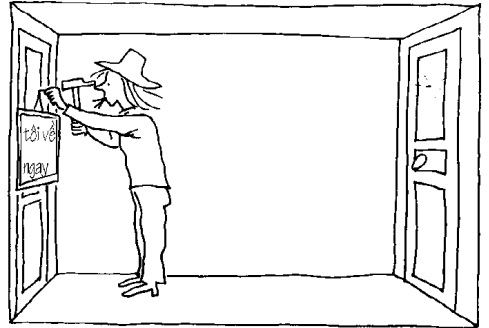
Khi không gian có độ cong âm hoặc bằng 0 thì không gian không khép kín mà giãn ra VÔ TẬN.

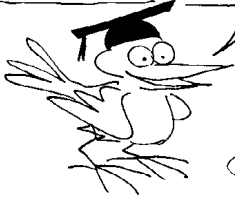
KHÔNG
thế giới hình học phong phú hơn
anh nghĩ đó, Anselme à!

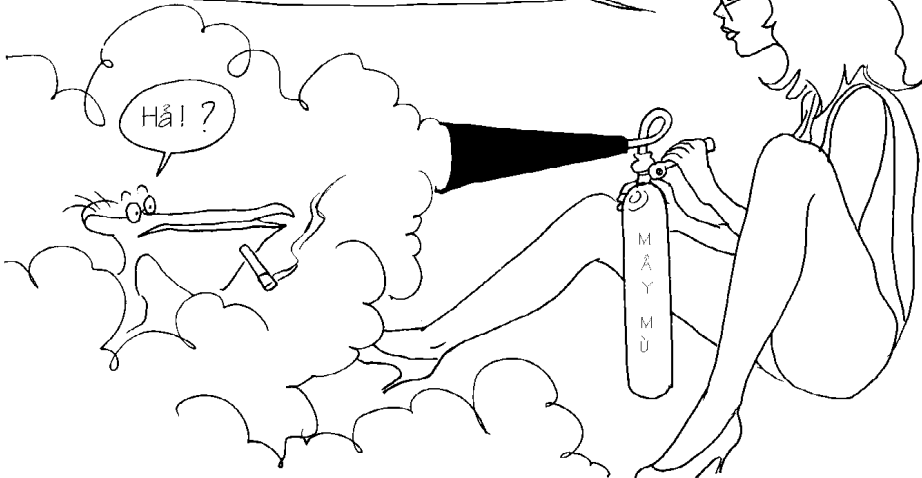
Thế đấy, Lanturlu đã bị bắn vào không gian hình trụ 3 chiều. Dù là không gian Euclide, không cong (tổng các góc của 1 tam giác là 180°) nhưng thế giới này vẫn khép kín.

Rồi xem nào, thế giới hình cầu, hình hyperbol, hình trụ, hết rồi đấy nhỉ?

anh nghĩ vậy à?

chúng ta hãy quay lại thế giới 2 chiều một lát

KHÔNG TRÊN KHÔNG DƯỚI :

Anselme thân mến,
Đây là một chú ốc sên đã được thuần hóa. Khi
anh băng mắt nó lại, nó sẽ không rẽ trái hay rẽ
phải, nó sẽ vẽ cho anh một đường trắc địa hoàn hảo.
Hẹn gặp anh rất sớm

Sophie

đi thôi

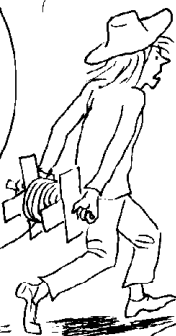

Thật ra, đi thẳng hay đi
theo con đường ngắn nhất
giữa 2 điểm cũng là một.

Ủa, con ốc đi đâu rồi ?

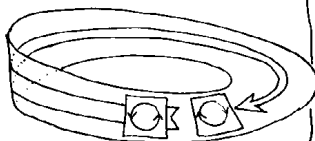
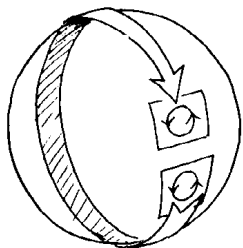

Đã kịp đi rồi!

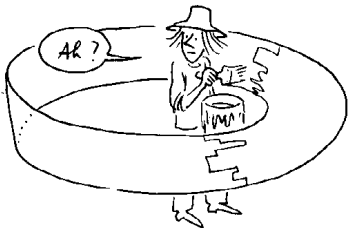

Hãy vẽ một đường tròn trên một bề mặt và uốn cong theo kiểu nào cũng được. Tưởng tượng là đường tròn này như hình dán nhô mà ta có thể cho trượt thoải mái trên bề mặt này. Nếu đường tròn không bị biến dạng thì ta nói bề mặt này **ĐỊNH HƯỚNG ĐƯỢC** (trường hợp hình cầu, hình trụ, mặt phẳng...). Nhưng nếu miếng dán này trượt trên dải băng Mobius thì mọi chuyện khác hẳn.

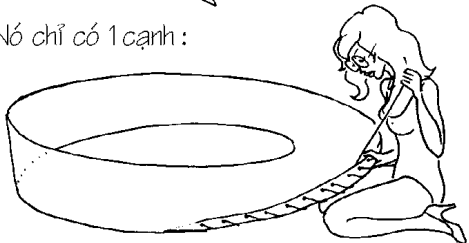
Mỗi lần đường tròn đi qua không gian 2 chiều này, đường tròn đổi hướng

thử đi, các bạn sẽ thấy!

Ta không thể vẽ dải băng Mobius với 2 màu khác nhau bởi nó chỉ có 1 cạnh duy nhất hay **ĐƠN MẶT**

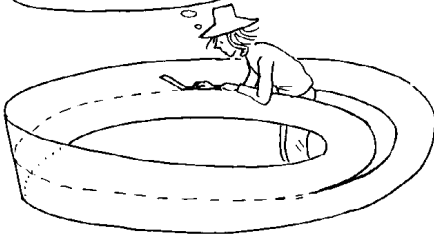
Nó chỉ có 1 cạnh :

Ta có thể viền nó chỉ trong 1 lần

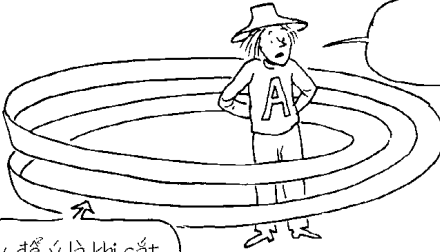
hãy thử cắt đôi ra xem

Nói thì dễ hơn làm đó, anh bạn Anselme của tôi à

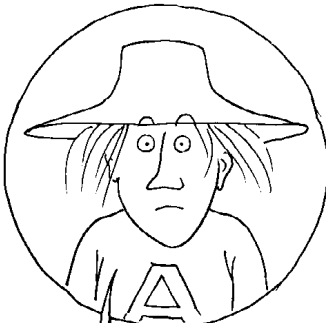
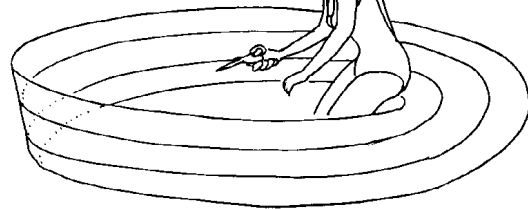

nhưng làm sao để cắt đôi?

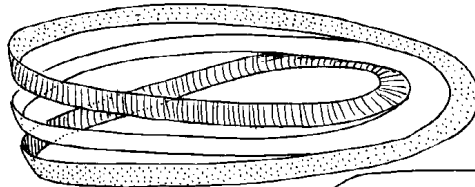

đễ lắm, anh cắt nó làm 3 phần

hãy để ý là khi cắt đôi thì thứ này lại có 2 cạnh

tôi hoàn toàn mất phương hướng rồi

Bây giờ thì để ý rằng có thứ có 1 cạnh (màu trắng) và có thứ có 2 cạnh (màu xám) dài gấp đôi cái đầu tiên.

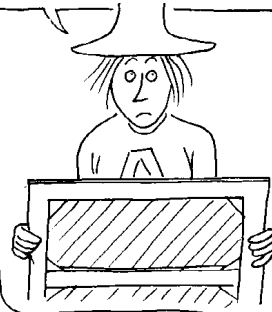
Sau cuộc dạo chơi trên dải băng Mobius, hãy trở lại các không gian Euclide (không cong) có ba chiều.

SỰ ĐỊNH HƯỚNG CỦA KHÔNG GIAN :

Khi tôi nhìn vào gương, tay trái của tôi thành tay phải, nhưng vì sao đầu tôi không đổi vị trí với chân ? ...

mà làm sao chắc chắn được mình là người thật ?

Tay PHẢI là tay đối của tay TRÁI và ngược lại.

phải xác định hướng cho đúng

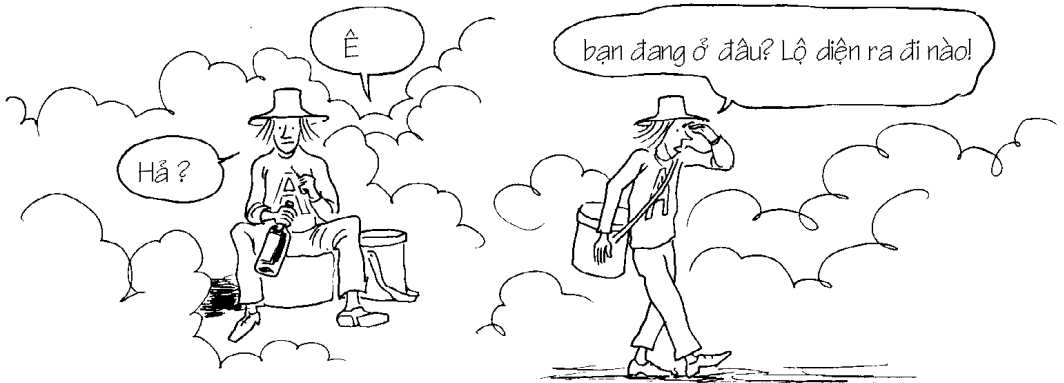

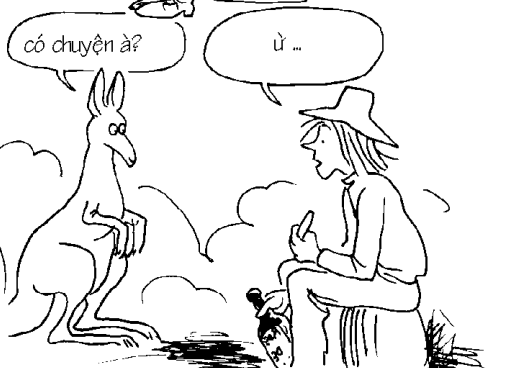
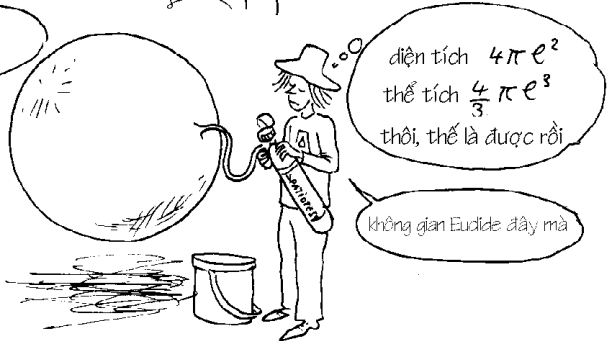
Àlô, àlô, làm sao anh chắc được là cái vỏ anh xoắn đúng chiều ?

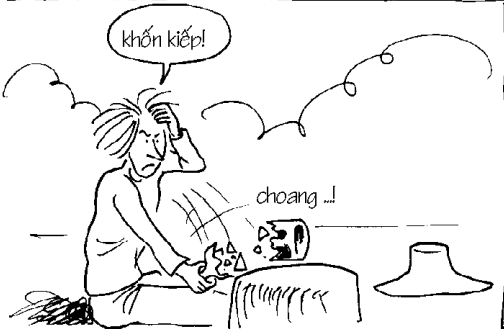
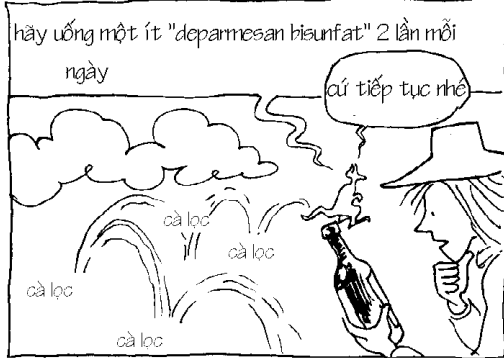

thì cái quý này, nó không xoắn theo chiều này tức là xoắn ngược chiều rồi chứ sao !

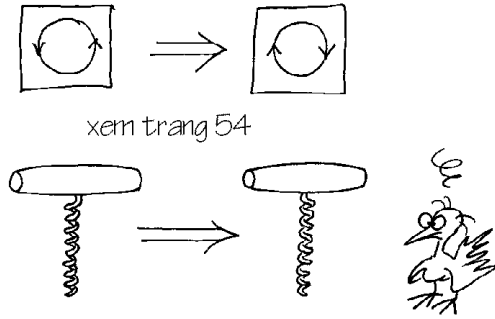
Hãy cùng Lanturlu đi khám phá một thế giới Euclide (không cong) ba chiều mới.

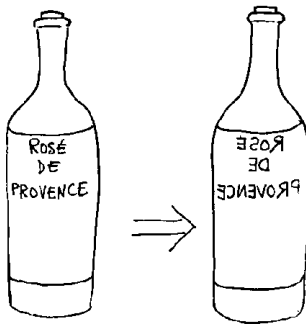

Trong không gian 3 chiều cũng có thứ tương đương với dải băng Mobius (không gian 2 chiều bất định hướng). Trên dải băng Mobius, khi "miếng dán" đi vòng quanh không gian Euclide, hướng của nó thay đổi.

Chúng ta thấy rằng các vật này như được soi qua "gương"

Cái mở rượu hay chính Anselme có thể được coi như những "hình dán 3 chiều". Mỗi lần một vật đi vòng quanh không gian 3 chiều này, hướng của nó thay đổi. Vì chúng ta đi theo Lanturlu trong hành trình xuyên không gian, vì vậy thật bình thường nếu chúng ta cùng anh thấy chai rượu "trong gương" và cái mở rượu ngược chiều bình thường. Một vòng thứ hai quanh không gian này sẽ cho ta thấy mọi vật lại như trước (với điều kiện là ta để các đồ vật nguyên chỗ cũ).

Anselme và con kanguru ở cùng trong một không gian, nhưng cái gì xuôi chiều đối với con kanguru thì Anselme lại thấy ngược chiều và ngược lại.

PHẦN CUỐI :

Mọi chuyện đảo lộn hết cả. Không còn bên trái, bên phải, cũng không còn ngược hay xuôi. Chuyện này sẽ đưa ta đến đâu đây? Đi theo đường nào bây giờ?

phải đi theo các đường trắc địa, Anselme ạ, đường trắc địa của đời cậu ấy!

không ai có thể làm tôi tin rằng Vũ trụ lại kỳ dị đến vậy Chỉ toàn những lời lầm lẫn của mấy nhà Toán học

chỉ là truyện tranh thôi mà!

Sao lại bận tâm những thứ này vì hiển nhiên không gian của chúng ta LÀ không gian Euclide (*)

(*) Lời phát biểu của Ostrogradsky, giáo sư danh dự Toán Petrograd, vào năm 1830 khi đọc công trình của Riemann và Lobatchevsky

